

Inhoudsopgave

Voorwoord	03
Hoofdstuk 1 - Bezalel – talenten gebruiken	07
Hoofdstuk 2 - David – van herder tot koning	13
Hoofdstuk 3 - Jozef – werken met verantwoordelijkheid	19
Hoofdstuk 4 - Daniël – trouw zijn op je werk	24
Hoofdstuk 5 - Nehemia – bouwen met elkaar	30
Hoofdstuk 6 - Paulus – werken als tentenmaker	36
Hoofdstuk 7 - Lydia – een zakenvrouw die haar huis opent	42
Hoofdstuk 8 - De talenten – wat doe jij met wat je hebt gekregen?	48
Hoofdstuk 9 -De gemeente – iedereen heeft een eigen taak	56
Nawoord	63

Met wat je hebt gekregen

In de eerste twee boeken van **Werken in de Bijbel** hebben we gekeken naar werk. In het eerste boek stonden mensen centraal die werkten met hun handen. Boeren. Herders. Vissers. Timmerlieden. Bouwers. We zagen dat hun werk belangrijk was.

In het tweede boek keken we vooral naar de mensen voor wie we werken en zorgen. Ruth zorgde voor Naomi. Boaz had oog voor zijn arbeiders. De barmhartige Samaritaan hielp iemand die hij onderweg tegenkwam. En Jezus waste de voeten van Zijn leerlingen.

In dit derde boek kijken we naar iets anders: **Wat heeft God in jou gelegd?** Iedereen kan iets. De één kan goed met zijn handen werken. Een ander kan goed luisteren. Iemand kan geduldig zijn. Iemand anders kan goed organiseren. Er zijn mensen die gemakkelijk contact maken. Mensen die goed kunnen uitleggen. Mensen die graag

voor anderen zorgen. En er zijn mensen die rustig blijven als het moeilijk wordt. Dat zijn ook talenten.

Niet iedereen heeft hetzelfde

In de Bijbel zien we veel verschillende mensen. Bezaleël was een vakman die goed kon werken met hout, metaal en andere materialen. David begon als herder en werd later koning. Jozef kreeg verantwoordelijkheid in moeilijke omstandigheden. Daniël bleef trouw, ook toen hij onder grote druk stond.

Nehemia wist mensen bij elkaar te brengen om samen te bouwen. Paulus werkte als tentenmaker. Lydia was een zakenvrouw die haar huis voor anderen opende. Ze waren allemaal verschillend.

God gebruikte hen ook op verschillende manieren. Dat is belangrijk om te onthouden. Je hoeft niet hetzelfde te kunnen als iemand anders. God vraagt niet dat jij iemand anders wordt. Hij kan juist gebruiken wat Hij aan jou heeft gegeven.

Talent is meer dan iets waar je goed in bent

Bij het woord talent denken we misschien aan zingen, schilderen, sporten of muziek maken. Maar talent is veel breder. Misschien heb jij weinig vertrouwen in wat je kunt. Toch kan er iets in jou zitten wat voor een ander heel waardevol is. Misschien kun jij goed luisteren. Misschien merk jij snel wanneer iemand verdrietig is. Misschien ben je betrouwbaar. Misschien weet je hoe je iets moet repareren. Misschien kun je goed met kinderen omgaan. Misschien heb je geduld. Misschien kun je mensen bij elkaar brengen. Misschien ben je iemand die gewoon doet wat nodig is. Ook dat zijn dingen die ertoe doen.

Je hoeft niet de beste te zijn

De wereld zegt soms: *Je moet de beste zijn*. De snelste. De slimste. De succesvolste. Degene die de meeste aandacht krijgt. Maar Jezus kijkt anders naar mensen. Hij ziet niet alleen wat iemand bereikt. Hij ziet ook het hart. Daarom hoef je jezelf niet steeds met anderen te vergelijken. Jouw talent hoeft niet groter te zijn dan dat van een ander. Het hoeft alleen gebruikt te worden op de plaats waar jij iets kunt betekenen.

Wat doe je met wat je hebt gekregen?

Jezus vertelt in Mattheüs 25:14-30 het verhaal van de talenten. Drie mensen krijgen iets toevertrouwd. Ze krijgen niet allemaal evenveel. Toch wordt van ieder gevraagd om iets te doen met wat hij heeft gekregen. Daar zit een belangrijke vraag in: Wat doe jij met wat je hebt gekregen? Niet: *'Waarom heb ik niet gekregen wat die ander heeft?'* Maar: *'Wat kan ik doen met wat ik wél heb?'* Dat is de vraag die door dit boek heen loopt.

Ook kleine dingen tellen

Misschien denk je: *'Ik heb helemaal geen bijzonder talent.'* Maar misschien zie je het zelf niet. Een vriendelijke glimlach kan iets betekenen. Een luisterend oor kan iemand helpen. Een helpende hand kan een groot verschil maken. Een goed woord kan iemand nieuwe moed geven. Je hoeft geen grote dingen te doen. God kan ook kleine dingen gebruiken. Jezus zei: *'Wie betrouwbaar is in het geringste, is ook betrouwbaar in het grote.'* (Lucas 16:10)

Jezus ziet mogelijkheden

Wanneer Jezus mensen ontmoette, keek Hij niet alleen naar hun verleden. Hij zag ook wat ze konden worden. Hij riep vissers om Hem te volgen. Hij gebruikte mensen met verschillende achtergronden en verschillende mogelijkheden. Niemand was voor Hem zomaar overbodig. Dat geeft hoop. Want misschien kijk jij soms naar jezelf en denk je: *'Wat kan ik nu eigenlijk?'* Dan mag je ook een andere vraag stellen: *'Wat heeft God mij gegeven?'* En: *'Hoe kan ik dat gebruiken voor een ander?'*

Dit boek is voor jou

Misschien heb je een beroep. Misschien werk je thuis. Misschien doe je vrijwilligerswerk. Misschien kun je door omstandigheden niet meer zoveel als vroeger. Misschien ben je met pensioen. Misschien heb je nooit het gevoel gehad dat je ergens bijzonder goed in was. Toch heb je iets te geven. Je leven. Je ervaring. Je aandacht. Je handen. Je woorden. Je geduld. Je geloof. Je liefde.

Iedereen heeft iets te geven.

Dat is de rode draad van dit derde boek. We gaan kijken naar mensen uit de Bijbel die ieder op hun eigen manier iets kregen en daarmee iets mochten betekenen. En misschien ontdek je onderweg ook iets nieuws over jezelf. Niet om jezelf belangrijk te maken. Maar om te ontdekken: God heeft ook mij iets gegeven. En wat mooi is het als we dat gebruiken om Hem en andere mensen te dienen. Welkom bij “Werken in de Bijbel – Met wat je hebt gekregen.”

God geeft verschillende talenten

Niet iedereen kan hetzelfde. De één kan goed met zijn handen werken. Een ander kan goed luisteren. Iemand kan goed organiseren. Een ander kan mooi zingen of tekenen. Weer iemand anders kan goed uitleggen wat er moet gebeuren. Dat verschil is geen probleem. Het is juist mooi. God heeft mensen verschillend gemaakt. In de Bijbel ontmoeten we iemand die van God een heel bijzonder talent kreeg: Bezaleël. Hij was een vakman. En zijn vakmanschap werd een gave van God.

God noemt Bezaleël bij zijn naam

Het volk Israël was onderweg naar het beloofde land. God wilde dat er een bijzondere plaats van aanbidding werd gemaakt: de tabernakel. Daar moesten allerlei dingen voor worden gemaakt. De tent zelf. De kist van het verbond. De tafel. De lampen. Het altaar.

En nog veel meer. Daarvoor waren goede vakmensen nodig. God zei tegen Mozes: 'Ik heb Bezaleël uitgekozen.' (Exodus 31:2) Dat is bijzonder. God noemt hem bij zijn naam. Bezaleël betekent "in de bescherming van God". Bezaleël was niet zomaar iemand die toevallig handig was. God had hem iets gegeven wat hij mocht gebruiken.

God geeft talenten

God geeft wijsheid, inzicht en kennis.

Exodus 31:3-5

Inzicht

Ontwerpen

Vakkennis

Creativiteit

Wijsheid, inzicht en kennis

God zegt over Bezaleël: 'Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht en kennis op allerlei gebied.' (*Exodus 31:3*) Daarna wordt verteld dat hij allerlei werk kon maken. Hij kon ontwerpen. Hij kon werken met goud, zilver en koper. Hij kon stenen bewerken. Hij kon houtbewerken. Hij kon allerlei vakwerk uitvoeren. (*Exodus 31:4-5*) Bezaleël had dus niet maar één talent. Hij had kennis. Hij had inzicht. Hij kon ontwerpen. En hij kon het ontwerp ook met zijn handen maken.

Een talent is meer dan 'iets goed kunnen'

Als we het woord talent horen, denken we misschien aan iemand die heel goed kan zingen. Of aan iemand die prachtig kan schilderen. Maar bij Bezaleël zien we dat talent meer is. Hij kon iets bedenken. Hij wist hoe hij het moest maken. En hij kon het vervolgens ook uitvoeren. Daarvoor waren verschillende dingen nodig: kennis, inzicht, vaardigheid en creativiteit. Dat zijn allemaal gaven die God kan gebruiken.

Bezaleël deed het niet alleen

Bezaleël kreeg een belangrijke taak. Maar hij hoefde het werk niet alleen te doen. God noemt ook Oholiab. Hij zou Bezaleël helpen. (*Exodus 31:6*) Ook andere vakmensen werkten mee. In *Exodus 35:30-35* lezen we opnieuw over Bezaleël. Daar staat dat God hem wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap had gegeven. Maar ook andere mensen kregen de mogelijkheid om mee te werken. Dat is belangrijk. Een talent is niet alleen iets voor jezelf. Je kunt je talent gebruiken om samen met anderen iets moois te maken.

Niet iedereen hoeft hetzelfde te kunnen

Stel je voor dat iedereen hetzelfde talent had. Iedereen zou timmerman zijn. Niemand zou kunnen naaien. Niemand zou kunnen schilderen. Niemand zou kunnen organiseren. Niemand zou kunnen uitleggen. Dan zou er veel werk blijven liggen. Juist doordat mensen verschillend zijn, kunnen ze elkaar aanvullen. Dat zien we ook bij Bezaleël. Hij was een vakman. Maar hij had anderen nodig. En anderen hadden hem nodig. Samen konden ze doen wat één persoon nooit alleen had kunnen doen.

Werk dat ergens voor dient

Bezaleël maakte geen dingen alleen omdat ze mooi waren. Zijn werk had een doel. Hij werkte mee aan de tabernakel. Dat was de plaats waar het volk God ontmoette en Hem vereerde. Zijn vakmanschap kreeg daardoor betekenis. Dat betekent niet dat alleen werk voor de kerk belangrijk is. Een timmerman die een tafel maakt, doet waardevol werk. Een kok die voor mensen kookt, doet waardevol werk. Een monteur die iets repareert, doet waardevol werk. Een ontwerper die iets bedenkt, doet waardevol werk. Een schoonmaker die een ruimte netjes maakt, doet waardevol werk. God kan mensen gebruiken met allerlei talenten.

Je talent hoeft niet groot te lijken

Misschien denk je: *'Ik heb helemaal geen bijzonder talent.'* Maar kijk eens goed. Misschien kun je heel geduldig zijn. Misschien weet jij hoe je iets moet repareren. Misschien kun je goed met mensen omgaan. Misschien ben je handig met computers. Misschien kun je goed plannen. Misschien weet jij precies hoe je een tuin moet verzorgen. Misschien kun je goed luisteren. Dat zijn misschien geen talenten waarmee je op een podium staat. Maar ze kunnen wel heel waardevol zijn.

Gebruik wat je hebt gekregen

In Exodus 36:1 lezen we dat Bezaleël en de andere vakmensen het werk moesten uitvoeren volgens wat God had opgedragen. Ze gebruikten dus hun mogelijkheden voor een doel. Dat is een belangrijke vraag voor ons: Wat doe jij met wat je hebt gekregen? Je hoeft niet te wachten tot iemand zegt dat jouw talent bijzonder is. Je kunt zelf kijken waar je iets kunt betekenen. Een talent groeit vaak doordat je het gebruikt.

Wie goed kan luisteren, wordt vaak een betere luisteraar door het te blijven doen. Wie handig is, leert steeds meer. Wie goed kan organiseren, kan steeds beter worden. Wie goed met mensen kan omgaan, kan daarin groeien.

Talent is geen reden om jezelf beter te vinden

Er is nog iets belangrijks. Een talent is geen reden om trots op jezelf te worden ten koste van anderen. Als jij iets goed kunt en een ander iets anders goed kan, betekent dat niet dat jij beter bent. Het betekent dat jullie verschillend zijn. Een goede zanger heeft een goede technicus nodig. Een goede

timmerman heeft iemand nodig die het ontwerp maakt. Een goede organisator heeft mensen nodig die het werk uitvoeren. We hebben elkaar nodig. Dat maakt samenwerken zo waardevol.

Voor vandaag

Misschien weet je heel goed wat je kunt. Misschien weet je het juist helemaal niet. Probeer deze week eens niet te kijken naar wat je níét kunt. Kijk eens naar wat je wél kunt. Vraag jezelf: Waar ben ik goed in? Waarvoor vragen andere mensen mij soms om hulp? Wat doe ik graag? Wat heb ik in de loop van mijn leven geleerd? En misschien is er iets wat je vroeger goed kon en nu minder vaak doet. Ook ervaring is waardevol. Je hoeft niet jong te zijn om iets te kunnen betekenen.

God gebruikt gewone mensen

Bezaleël was geen koning. Hij was geen legerleider. Hij was een vakman. Toch kreeg hij een belangrijke taak. Dat laat zien dat God niet alleen mensen gebruikt die vooraan staan. Hij gebruikt ook mensen die bouwen, maken, repareren, organiseren en helpen. Misschien werk jij vooral op de achtergrond. Misschien weet bijna niemand hoeveel jij kunt. Dat maakt je talent niet minder waardevol. God ziet wat Hij in mensen heeft gelegd.

Jezus ziet wat in mensen zit

Ook Jezus keek anders naar mensen dan de wereld vaak doet. Hij zag mogelijkheden. Hij riep gewone vissers om Hem te volgen. Hij gebruikte mensen met verschillende gaven en verschillende achtergronden. Bij Jezus hoefde niemand eerst de beste te zijn.

Hij vroeg mensen om Hem te volgen en te dienen. Dat mogen wij ook leren. Niet: 'Hoe kan ik laten zien dat ik beter ben?' Maar: 'Hoe kan ik gebruiken wat God mij heeft gegeven?' Dat maakt van een talent een zegen.

Voor vandaag

Kijk vandaag eens naar de mensen om je heen. Misschien zie je iemand die heel goed is in iets. Zeg dat eens tegen hem of haar. '*Daar ben jij goed in.*' Dat kan iemand helpen om zijn eigen talent te ontdekken. En kijk ook naar jezelf. Misschien is er iets wat jij kunt betekenen. Je hoeft niet alles te kunnen. Je hoeft alleen te ontdekken wat jij hebt gekregen. En daar mag je mee aan de slag.

Neem mee

God geeft mensen verschillende talenten. Bezaleël kreeg vakmanschap. Hij kon ontwerpen, maken en samenwerken. Zijn talent was niet alleen voor hemzelf. Hij mocht het gebruiken voor God en voor anderen. Je hoeft niet alles te kunnen. Ontdek wat jij hebt gekregen. En gebruik het om iets voor een ander te betekenen.

 Neem mee 🌿 God geeft mensen verschillende talenten. 🌿 Gebruik wat je hebt gekregen. 🌿 Je talent is voor God en voor anderen. 🌿 Samen kun je meer.	 Bijbelvers "Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht en kennis op allerlei gebied." Exodus 31:3
--	--

God gebruikt gewone mensen. Ook jou! ❤️

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat vind jij bijzonder aan Bezaleël?
2. Waar ben jij zelf goed in?
3. Welk talent van een ander bewonder jij?
4. Hoe kun je jouw talent gebruiken om iemand te helpen?
5. Waarom is het goed dat niet iedereen hetzelfde kan?

Even glimlachen en nadenken

Samen kun je meer met wat je hebt gekregen.

Van klein naar groot

Soms begint iets belangrijks heel gewoon. Je begint met een kleine taak. Je leert. Je maakt fouten. Je probeert opnieuw. En langzaam ontdek je dat je meer kunt dan je eerst dacht. Dat zien we bij David. Hij begon niet als koning. Hij was een jonge herder. Hij zorgde voor de schapen van zijn vader. Niemand wist toen nog wat er later met David zou gebeuren. Maar God zag hem al.

David is een herder

David was de jongste van de zonen van Isaï. Zijn oudere broers waren sterker en stonden meer op de voorgrond. David bleef vaak bij de schapen. Dat was zijn werk. Hij zorgde ervoor dat de dieren genoeg te eten hadden. Hij beschermde ze. Hij kende de kudde. En hij wist wat hij moest doen als er gevaar kwam. Op een dag vertelde David dat hij een leeuw en een beer had aangevallen toen die een schaap uit de kudde meenamen. (1 Samuël 17:34-37) Dat was geen gemakkelijk werk. Een herder moest moedig zijn. Hij kon niet zomaar wegrennen wanneer er gevaar kwam. David had geleerd om verantwoordelijkheid te nemen.

God kijkt anders

Op een dag stuurde God de profeet Samuël naar het huis van Isaï. God had gezegd dat één van zijn zonen koning zou worden. Samuël zag de oudste zoon van Isaï. Hij dacht: *'Dit moet hem zijn.'* Maar God zei: *'Kijk niet naar zijn uiterlijk en zijn hoge gestalte. Ik heb hem niet gekozen.'* (1 Samuël 16:7) Daarna kwamen de andere zonen. Maar geen van hen was degene die God had uitgekozen. Toen vroeg Samuël: *'Zijn dit al je zonen?'* Isaï antwoordde dat er nog één was. David. Hij was bij de schapen.

David wordt geroepen

David werd gehaald. Toen hij binnenkwam, zei God tegen Samuël: *'Dit is hem. Sta op en zalf hem.'* (1 Samuël 16:12) Samuël zalfde David. Vanaf dat moment wist David dat God hem had uitgekozen. Maar David werd niet de volgende dag koning. Hij moest nog wachten. Hij ging gewoon terug naar zijn werk. Terug naar de schapen. Dat is misschien wel bijzonder. David kreeg een grote belofte. Maar ondertussen bleef hij trouw aan zijn kleine taak.

Wat je leert in kleine taken

David had als herder waarschijnlijk veel geleerd. Hij leerde zorgen. Hij leerde opletten. Hij leerde moedig zijn. Hij leerde verantwoordelijkheid nemen. Hij leerde geduldig zijn. Later zouden die eigenschappen hem helpen als koning. Dat betekent niet dat ieder klein klusje automatisch leidt tot een grote carrière. Maar kleine taken kunnen je wel vormen. Als je leert om betrouwbaar te zijn in kleine dingen, neem je die ervaring mee wanneer je later meer verantwoordelijkheid krijgt.

David en Goliath

Later kwam David bij het leger van Israël. Zijn oudere broers waren daar. Het leger had een groot probleem. Een Filistijnse soldaat genaamd Goliath daagde de Israëlieten uit. Niemand durfde tegen hem te vechten. David hoorde wat Goliath zei. Hij vroeg zich af waarom niemand iets deed.

David vertrouwde op God. Hij zei tegen koning Saul: 'De HEER, die mij gered heeft uit de klauwen van de leeuw en de beer, zal mij ook redden uit de hand van deze Filistijn.' (1 Samuël 17:37) David was niet sterk omdat hij groter was dan Goliath. Hij was zelfs veel kleiner. Maar hij wist wat hij had geleerd. En vooral: Hij vertrouwde op God.

David gebruikt wat hij kan

Saul gaf David zijn wapenrusting. Maar David kon daar niet goed mee omgaan. Hij trok alles weer uit. Hij pakte zijn staf. Hij koos vijf gladde stenen uit de beek. En hij nam zijn slinger. (1 Samuël 17:38-40) David gebruikte dus wat hij kende. Hij probeerde niet iemand anders te worden. Hij gebruikte de vaardigheden die hij als herder had geleerd.

Met zijn slinger versloeg hij Goliath. (1 Samuël 17:48-50) Dat verhaal gaat niet alleen over een dappere jongen. Het laat ook zien dat wat je leert en kunt, later op een onverwacht moment belangrijk kan worden.

Niet alleen een sterke krijger

David had meer talenten. Hij kon muziek maken. Hij speelde harp. Toen koning Saul onrustig was, werd David bij hem gebracht om voor hem te spelen. (1 Samuël 16:14-23) David was dus niet alleen een goede herder en een dappere strijder. Hij kon ook muziek maken. Hij kon mensen dienen met iets heel anders. Dat is belangrijk. Een mens

kan meer dan één talent hebben. Misschien ontdek je pas later waar je nog meer goed in bent.

David wordt koning

David moest lang wachten voordat hij koning werd. Hij kreeg te maken met gevaar. Koning Saul werd jaloers op hem en wilde hem doden. David moest vluchten. (1 Samuël 18:6-12; 19:9-10) Toch bleef David vertrouwen op God. Uiteindelijk werd David koning over Israël. Eerst over Juda en later over heel Israël. (2 Samuël 2:4; 5:3-5) De jonge herder was nu

koning. Van de velden naar het paleis. Van zorgen voor schapen naar verantwoordelijkheid voor een heel volk. Dat was een enorme verandering.

David was niet perfect

David werd koning. Maar dat betekende niet dat hij daarna alles goed deed. De Bijbel vertelt ook eerlijk over zijn fouten. David maakte ernstige fouten en moest daarvoor verantwoordelijkheid nemen. Een bekend voorbeeld staat in 2 Samuël 11-12. David nam Bathseba, de vrouw van Uria, en zorgde ervoor dat Uria omkwam. De profeet Nathan sprak David daarop aan. David erkende zijn schuld. (2 Samuël 12:1-13) Dat hoort ook bij zijn verhaal. Een talent, een mooie taak of een belangrijke positie maakt iemand niet automatisch goed. Ook iemand met veel mogelijkheden kan verkeerde keuzes maken.

God werkt met mensen die groeien

Het verhaal van David is daarom geen verhaal over een perfecte man. Het is een verhaal over iemand die God riep. David groeide. Hij leerde. Hij kreeg verantwoordelijkheid. Hij maakte goede keuzes. Hij maakte ook verkeerde keuzes. En toch bleef God met hem werken. Dat geeft hoop. Want misschien denk je soms: *'Ik kan nog niet zoveel.'* Dat hoeft ook niet. Je mag leren. Je mag groeien. Je mag fouten maken en daarvan leren. En je mag ontdekken wat God in jou heeft gelegd.

Voor vandaag

Misschien lijkt jouw taak soms klein. Je zorgt voor iemand. Je doet boodschappen. Je werkt met je handen. Je helpt thuis. Je doet vrijwilligerswerk. Of je hebt een baan waarin niemand precies ziet wat jij allemaal doet. Denk dan eens aan David. Zijn eerste werk was zorgen voor schapen. Daar leerde hij dingen die later belangrijk werden. Je hoeft dus niet te wachten op een grote taak voordat je iets kunt betekenen. Gebruik wat je nu hebt. Misschien heb je geduld. Misschien kun je goed luisteren. Misschien ben je handig. Misschien kun je goed

met mensen omgaan. Misschien ben je moedig. Misschien kun je goed muziek maken. Misschien weet je veel door alles wat je in je leven hebt meegemaakt. Dat kan allemaal waardevol zijn.

Je hoeft niet meteen alles te kunnen

David werd niet ineens een ervaren koning. Hij groeide stap voor stap. Dat geldt ook voor ons. Een kind leert fietsen door het te proberen. Een leerling leert een vak door te oefenen. Een werknemer leert door ervaring. Ook als je ouder wordt, kun je nieuwe dingen leren. Je hoeft niet te zeggen: *'Ik kan het nog niet, dus ik kan het niet.'* Je kunt ook zeggen: *'Ik kan het nog niet. Misschien kan ik het leren.'* Dat is een andere manier van kijken.

God ziet meer dan jijzelf

David was bij de schapen toen Samuël naar hem vroeg. Zijn eigen vader had hem niet eens meteen gehaald. Toch zag God iets in hem. Dat betekent niet dat God in iedereen een toekomstige koning ziet. Wel dat God mensen ziet op een manier die wij niet altijd kunnen. Misschien zie jij vooral wat je niet kunt. God kan je ook laten ontdekken wat je wél hebt gekregen. Daarom mogen we onszelf niet te snel afschrijven.

Neem mee

- Gebruik wat je nu hebt.
- Je mag groeien.
- Fouten maken hoort erbij.
- God ziet jou.
- Je kunt altijd iets nieuws leren.

Bijbelvers

"Kijk niet naar zijn uiterlijk, maar naar wat in zijn hart is. Want de mens kijkt naar wat voor ogen is, maar de HEER kijkt naar het hart."

1 Samuël 16:7

Voor vandaag

Vraag jezelf eens af: Wat heb ik in de loop van mijn leven geleerd? Niet alleen op school of in je beroep. Ook door het leven zelf. Misschien heb je geleerd om voor anderen te zorgen. Misschien heb je geleerd om vol te houden. Misschien weet je hoe je met moeilijke situaties moet omgaan. Misschien kun je iemand geruststellen. Misschien ben je goed in het oplossen van praktische problemen. Dat zijn dingen die je kunt gebruiken. Zoals David zijn ervaring als herder gebruikte toen hij voor Goliath stond. Je weet nooit wanneer een talent of ervaring van pas komt.

Neem mee

David begon als herder en werd later koning. God zag al vroeg wat Hij met David wilde doen. David gebruikte wat hij had geleerd. Hij zorgde voor schapen, speelde muziek, was moedig en kreeg steeds meer verantwoordelijkheid. Maar David was niet perfect. Ook hij maakte fouten. Je hoeft niet alles al te kunnen. Je mag groeien. Gebruik wat je hebt geleerd. En vertrouw erop dat God je ziet.

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat leerde David toen hij nog herder was?
2. Welke dingen heb jij in je leven geleerd die nu nog van waarde zijn?
3. Welk talent van David vind jij bijzonder?
4. Waarom is het goed dat je niet meteen alles hoeft te kunnen?
5. Wat zou jij graag nog willen leren?

Even glimlachen en nadenken

> Je kunt altijd iets nieuws leren. <

Vertrouwen krijgen

Sommige mensen krijgen steeds meer verantwoordelijkheid. Niet omdat ze de baas zijn. Niet omdat ze het hardst praten. Maar omdat anderen merken: Op deze persoon kan ik rekenen. Dat zien we bij Jozef. Zijn leven begint niet gemakkelijk. Hij wordt door zijn broers verkocht en komt als slaaf in Egypte terecht. Daar krijgt hij werk bij Potifar, een belangrijke man aan het hof van de farao. Jozef heeft weinig te zeggen over zijn eigen leven. Toch doet hij zijn werk goed.

Jozef doet zijn best

Potifar merkt dat Jozef betrouwbaar is. De Bijbel zegt: 'De HEER was met Jozef, zodat het hem goed ging.' (*Genesis 39:2*) Potifar ziet dat Jozef goed werkt. Daarom geeft hij hem steeds meer verantwoordelijkheid. Eerst zorgt Jozef voor een deel van het werk.

Later vertrouwt Potifar hem bijna alles toe. Jozef wordt verantwoordelijk voor zijn huis en alles wat Potifar bezit. (*Genesis 39:4-6*) Dat is nogal wat. Jozef was geen eigenaar. Toch kreeg hij veel verantwoordelijkheid.

Ook als het moeilijk wordt

Het leven van Jozef wordt daarna opnieuw moeilijk. Hij wordt ten onrechte beschuldigd en komt in de gevangenis terecht. Dat lijkt het einde van zijn kansen. Maar ook daar blijft Jozef niet bij de pakken neerzitten. De gevangenvaarder krijgt vertrouwen in hem. Jozef krijgt verantwoordelijkheid voor andere gevangenen en voor het werk dat daar gebeurt. (*Genesis 39:21-23*) Opnieuw gebeurt hetzelfde. Jozef krijgt iets toevertrouwd. En opnieuw blijkt dat hij betrouwbaar is.

Ook in de gevangenis

Jozef blijft betrouwbaar.
De gevangenvaarder geeft hem verantwoordelijkheid.

Je kunt verantwoordelijkheid dragen zonder de baas te zijn

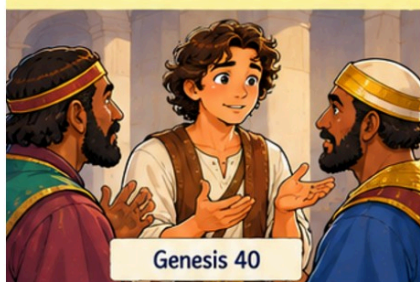
Dat is een belangrijke les. Verantwoordelijkheid betekent niet altijd dat je leidinggeeft. Je kunt verantwoordelijkheid dragen als werknemer. Als vrijwilliger. Als ouder. Als opa of oma. Als collega. Als vriend. Of gewoon thuis. Je kunt bijvoorbeeld zeggen: *'Ik zorg dat het gebeurt.'* En dan doe je wat je hebt beloofd. Dat klinkt misschien heel gewoon. Maar het is waardevol.

Jozef gebruikt zijn talent

In de gevangenis ontmoet Jozef twee mannen die vroeger aan het hof van de farao werkten. Ze hebben allebei een droom gehad. Jozef merkt dat ze verdrietig zijn. Hij vraagt: *'Waarom kijken jullie vandaag zo somber?'* (*Genesis 40:7*) Dat is eigenlijk al bijzonder. Jozef had zelf genoeg zorgen. Toch let hij op anderen. Hij luistert naar hun verhaal. Daarna legt hij hun dromen uit. Jozef doet daarmee iets wat hij kan. Hij gebruikt zijn inzicht om anderen te helpen.

Gaven gebruiken

Jozef helpt twee mannen door hun dromen uit te leggen.

Van de gevangenis naar het paleis

Later krijgt de farao zelf dromen die niemand kan uitleggen. Dan wordt Jozef gehaald.

Jozef zegt niet: *'Ik kan alles.'* Hij wijst naar God. Hij zegt: *'Niet ik, maar God zal het goede antwoord*

geven.' (*Genesis 41:16*) Jozef vertrouwt dus niet alleen op zijn eigen talent. Hij weet waar zijn wijsheid vandaan komt. Daarna legt hij de dromen van de farao uit. Er zullen zeven jaren van grote overvloed komen. Daarna volgen zeven jaren van hongersnood. Jozef geeft ook advies over wat er moet gebeuren. (*Genesis 41:25-36*)

Jozef krijgt een grote taak

De farao ziet dat Jozef verstandig is. Hij besluit Jozef verantwoordelijk te maken voor het hele land. Jozef moet ervoor zorgen dat er tijdens de goede jaren voedsel wordt verzameld. Zo kan het volk later de jaren van hongersnood overleven. (*Genesis 41:37-41*) De man die ooit als slaaf naar Egypte kwam, krijgt nu een enorme verantwoor-delijkheid. Dat is een grote verandering. Maar Jozef is niet ineens iemand anders geworden. Hij gebruikt nog steeds dezelfde eigenschappen: werken, nadenken, luisteren, plannen en verantwoordelijkheid nemen.

Verantwoordelijkheid is soms vooruitkijken

Jozef moet niet alleen denken aan vandaag. Hij moet vooruitkijken. Er komen zeven goede jaren. Maar daarna komen zeven moeilijke jaren. Daarom moet er voedsel worden opgeslagen. Dat vraagt planning. Jozef wacht niet tot het probleem er is. Hij bereidt zich voor. Dat is ook een vorm van verantwoordelijkheid. Soms betekent verantwoordelijkheid: nu iets doen omdat je weet dat het later nodig kan zijn.

Niet alles gaat vanzelf goed

Het verhaal van Jozef betekent niet dat verantwoordelijke mensen nooit problemen krijgen. Jozef kreeg juist veel problemen. Hij werd verkocht. Hij verloor zijn vrijheid. Hij kwam in de gevangenis. En toch bleef hij doen wat hij kon. Dat is misschien wel een van de sterkste kanten van zijn verhaal. Je hebt niet altijd invloed op wat er gebeurt.

Je hebt wel invloed op hoe je ermee omgaat.

Je hoeft niet alles alleen te doen

Jozef kreeg uiteindelijk een enorme taak. Maar ook hij kon het werk niet alleen doen. Er moesten mensen voedsel verzamelen. Er moesten opslagplaatsen komen. Er moest worden georganiseerd. Er moesten mensen samenwerken. Een grote verantwoordelijkheid betekent dus niet: 'Ik moet alles zelf doen.' Het betekent: 'Ik zorg ervoor dat het goed gebeurt.' Daarbij hoort soms ook hulp vragen en anderen inschakelen.

Voor vandaag

Misschien krijg jij soms iets toevertrouwd. Een taak op je werk. Een sleutel. Een afspraak. Een kind dat je moet ophalen. Een klus thuis. Een vrijwilligerstaak. Iemand die jou iets persoonlijks vertelt. Dan kun je laten zien dat je betrouwbaar bent. Doe wat je hebt beloofd. Kom op tijd. Luister goed. Geef het eerlijk aan als iets niet lukt. En vraag hulp als dat nodig is. Betrouwbaar zijn betekent niet dat je alles kunt. Het betekent dat mensen weten waar ze aan toe zijn bij jou.

Ook kleine verantwoordelijkheid telt

Misschien denk je: *‘Mijn taak stelt helemaal niets voor.’* Maar juist kleine dingen kunnen laten zien hoe je met verantwoordelijkheid omgaat. Je ruimt iets op zonder dat iemand het vraagt. Je zorgt dat iets klaarstaat. Je belt iemand terug. Je doet wat je hebt afgesproken. Je zorgt goed voor iets wat aan jou is toevertrouwd. Dat lijkt misschien klein. Maar zo groeit vertrouwen.

Jezus en verantwoordelijkheid

Ook Jezus leerde Zijn leerlingen om trouw te zijn. Hij vertelde verschillende verhalen over mensen die iets kregen toevertrouwd. Daarbij gaat het niet alleen om hoeveel iemand krijgt. Het gaat erom wat iemand ermee doet. Jezus zegt:

‘Wie betrouwbaar is in het geringste, is ook betrouwbaar in het grote.’ (Lucas 16:10)
Dat past goed bij het verhaal van Jozef. Hij kreeg eerst kleine en moeilijke taken. Later kreeg hij veel grotere verantwoordelijkheid.

Voor vandaag

Denk eens aan iets waarvoor jij verantwoordelijk bent. Misschien is het iets heel gewoons. Vraag jezelf: Doe ik wat ik heb beloofd? Kunnen anderen op mij rekenen? Geef ik het aan als iets niet lukt? Durf ik hulp te vragen? En denk ook eens aan de verantwoordelijkheid die anderen aan jou geven. Als iemand jou iets toevertrouwt, is dat vaak een teken van vertrouwen. Ga daar zorgvuldig mee om.

Voor vandaag

Doe wat je hebt beloofd.

Kom op tijd.

Geef het eerlijk aan als iets niet lukt.

Vraag hulp als dat nodig is.

Neem mee

Jozef kreeg steeds meer verantwoordelijkheid. Als slaaf. In het huis van Potifar. In de gevangenis. En uiteindelijk in heel Egypte. Hij gebruikte zijn talenten en bleef betrouwbaar, ook wanneer zijn omstandigheden moeilijk waren. Je hoeft niet de baas

te zijn om verantwoordelijkheid te dragen. Ook kleine taken zijn belangrijk. Wie betrouwbaar is, kan steeds meer vertrouwen krijgen.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom kreeg Jozef steeds meer verantwoordelijkheid?
2. Waarvoor ben jij zelf verantwoordelijk?
3. Vind jij het gemakkelijk om je afspraken na te komen?
4. Waarom is hulp vragen soms juist verstandig?
5. Wat betekent het voor jou dat God ook in moeilijke omstandigheden bij Jozef was?

Neem mee

Doe je werk goed.

Wees betrouwbaar.

Ook kleine taken zijn belangrijk.

Je kunt groeien.

God geeft vertrouwen.

Even glimlachen en nadenken

Verantwoordelijkheid begint met goed zorgen voor wat je krijgt.

Verantwoordelijkheid begint met goed zorgen voor wat je krijgt.

Kunnen mensen op je rekenen?

Een goede werknemer is niet alleen iemand die veel kan. Het is ook iemand op wie anderen kunnen rekenen. Iemand die eerlijk is. Iemand die zijn afspraken nakomt. Iemand die zijn werk serieus neemt. Iemand die niet ineens anders gaat doen wanneer niemand kijkt. Dat zien we bij Daniël. Hij leefde in een vreemd land. Hij werkte voor koningen. Hij kreeg steeds meer verantwoordelijkheid. Toch bleef hij trouw. Aan zijn werk. Aan de mensen om hem heen. En vooral aan God.

Daniël komt in Babel

Daniël werd als jonge man vanuit Juda naar Babel gebracht. Hij woonde daar niet omdat hij dat zelf had gekozen. Zijn land was veroverd. Zijn leven was veranderd. Toch kreeg Daniël een opleiding en later een belangrijke plaats aan het hof. (*Daniël 1:3-7*) Hij moest leren hoe het leven in Babel werkte. Hij leerde de taal. Hij leerde wat nodig was voor zijn nieuwe taak. Maar Daniël vergat niet wie hij was en bij wie hij hoorde.

Trouw blijven

Daniël wilde God trouw blijven. Daarom nam hij zich voor om zich niet te verontreinigen met het eten en de wijn van de koning. Hij vroeg om een andere oplossing. (*Daniël 1:8-16*) Dat laat iets zien. Trouw zijn betekent niet dat je overal ruzie

over moet maken. Daniël zocht naar een goede manier om zijn overtuiging vast te houden. Hij bleef rustig. Hij was duidelijk. En hij deed wat hij kon.

Trouw in kleine dingen

Daniël kiest voor wat goed is, ook als dat anders is.

Daniël doet zijn werk goed

Daniël kreeg steeds meer verantwoordelijkheid. Hij was verstandig en kon moeilijke situaties begrijpen. Toen koning Nebukadnezar een droom had die niemand kon uitleggen, werd Daniël erbij gehaald. Daniël zei niet: *'Ik weet alles.'* Hij wees naar God. *'Er is een God in de hemel die geheimen onthult.'* (Daniël 2:28) Daniël legde de droom uit. De koning was onder de indruk. Daniël kreeg een belangrijke positie in het koninkrijk. (Daniël 2:46-49)

Een betrouwbare werknemer

Veel later, onder koning Darius, kreeg Daniël opnieuw een hoge positie. De koning wilde hem zelfs over het hele koninkrijk aanstellen. Dat maakte andere bestuurders jaloers. Ze probeerden iets te vinden waarmee ze Daniël konden beschuldigen. Maar dat lukte niet. De Bijbel zegt: *'Ze konden geen enkele reden vinden om hem te beschuldigen of hem iets te verwijten.'* (Daniël 6:5) Dat is een heel bijzonder compliment.

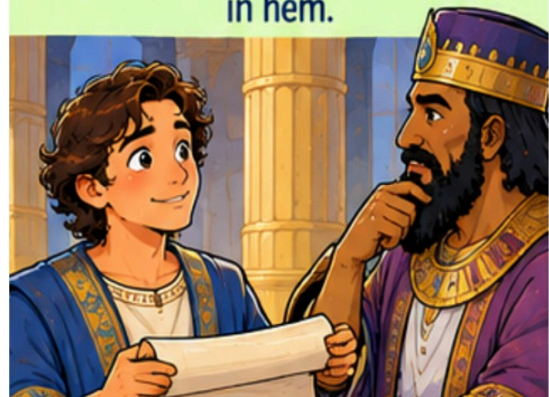
Daniël was niet perfect. Maar in zijn werk was hij betrouwbaar. Hij deed zijn werk eerlijk. Hij misbruikte zijn positie niet. Hij liet zich niet omkopen. Hij was zorgvuldig.

Wanneer anderen je tegenwerken

De andere bestuurders gaven het niet op. Ze ontdekten dat Daniël trouw was aan God. Daarom bedachten ze een plan. Ze zorgden ervoor dat koning Darius een wet ondertekende. Dertig dagen lang mocht niemand een gebed richten tot een andere god of mens dan de koning. Wie dat toch deed, zou in de leeuwenkuil worden gegooit. (Daniël 6:7-10) Daniël wist wat de nieuwe wet betekende. Maar hij stopte niet met bidden. Hij ging naar zijn huis. Zoals hij altijd had gedaan, bad hij tot God. (Daniël 6:11)

Verantwoord werk

Daniël doet zijn werk goed.
De koning krijgt vertrouwen in hem.

Trouw zijn kost soms iets

Daniël wist dat hij hiermee in de problemen kon komen. Toch bleef hij trouw. Hij koos niet voor een gemakkelijke oplossing. Hij dacht niet: *'Ik doe het deze keer maar niet. Dan heb ik geen problemen.'* Daniël bleef doen wat hij altijd had gedaan. Dat is trouw.

Niet alleen iets doen wanneer het gemakkelijk is. Maar ook wanneer het iets kost.

Valse beschuldigingen
Andere bestuurders zijn jaloers.
Ze kunnen geen fout in Daniël vinden.

Daniël in de leeuwenkuil

Daniël werd gearresteerd. Koning Darius vond dat verschrikkelijk. Maar de wet kon niet zomaar worden veranderd. Daniël werd in de leeuwenkuil gegooit. De koning hoopte dat Daniël's God hem zou redden. (Daniël 6:17-21) De volgende ochtend ging de koning snel naar de kuil. Hij riep: *'Daniël, dienaar van de levende God, heeft jouw God, die je altijd dient, je van de leeuwen kunnen redden?'*

Daniël antwoordde dat God een engel had gestuurd en de muil van de leeuwen had gesloten. (Daniël 6:21-23) Daniël was gered.

Wat ziet je omgeving?

Daniël was trouw aan God. Maar zijn geloof was niet alleen iets voor thuis. Mensen zagen het ook in zijn werk. Ze zagen dat hij betrouwbaar was. Dat hij eerlijk was. Dat hij zijn verantwoordelijkheid nam. Dat hij niet corrupt was. Dat hij bleef doen wat goed was. Dat is belangrijk. Want ons geloof wordt niet alleen zichtbaar in wat we zeggen. Het wordt ook zichtbaar in hoe we leven.

God beschermt
Daniël wordt in de leeuwenkuil
gegooit, maar God redt hem.

Trouw betekent niet perfect

Misschien denk je: *'Zo trouw kan ik nooit zijn.'* Maar Daniël was geen supermens. Hij was een mens die keuzes maakte. Hij wist wat belangrijk voor hem was. Hij bleef daarin standvastig. Ook wij hoeven niet perfect te zijn. We kunnen fouten maken. We kunnen iets vergeten. We kunnen een verkeerde beslissing nemen. Trouw zijn betekent niet dat je nooit een fout maakt. Het betekent ook dat je eerlijk bent wanneer iets misgaat. Dat je verantwoordelijkheid neemt. En dat je opnieuw probeert het goede te doen.

Ook als niemand kijkt

Het is gemakkelijk om je best te doen wanneer je baas naast je staat. Maar wat doe je als niemand kijkt? Ruim je het toch op? Doe je het werk toch goed? Ben je eerlijk met geld? Gebruik je de tijd waarvoor die bedoeld is? Praat je eerlijk over iemand die er niet bij is? Daniël laat zien dat trouw niet afhankelijk is van toezicht. Je karakter blijkt juist wanneer niemand kijkt.

Trouw zijn op je werk

Dat kan heel praktisch zijn. Je komt op tijd. Je doet wat je hebt afgesproken. Je behandelt mensen met respect. Je geeft het aan als je iets niet begrijpt. Je probeert je werk goed te doen. Je geeft geen schuld aan een ander voor een fout die jij hebt gemaakt. Je neemt geen spullen mee die niet van jou zijn. En als iets niet lukt, zeg je dat eerlijk. Dat klinkt misschien gewoon. Maar juist gewone dingen bouwen vertrouwen op.

Je hoeft niet overal in mee te gaan

Daniël laat nog iets zien. Trouw zijn betekent soms dat je **nee** moet zeggen. Niet tegen alles. Maar tegen dingen die verkeerd zijn. Misschien vraagt iemand op je werk: *'Zeg maar gewoon dat het klaar is.'* Maar het is niet klaar. Of iemand zegt: *'Niemand merkt het als je dit meeneemt.'* Toch weet je dat het niet van jou is. Of iemand vraagt: *'Wil je hierover liegen?'* Dan mag je zeggen: *'Nee, dat wil ik niet.'* Dat kan moeilijk zijn. Maar eerlijkheid is belangrijker dan erbij horen.

Voor vandaag

Denk eens na over jouw werk. Of misschien over een taak die je thuis doet. Waar kunnen mensen op jou rekenen? Wat doe jij goed? En waar vind je het soms moeilijk om trouw te blijven? Misschien is er iets kleins waarmee je vandaag kunt beginnen. Een afspraak nakomen. Een fout eerlijk toegeven. Iemand helpen. Je werk netjes afmaken. Of gewoon doen wat je hebt beloofd. Trouw begint vaak met kleine dingen.

Voor vandaag

Kom op tijd.

Doe wat je hebt beloofd.

Wees eerlijk, ook als het lastig is.

Zeg vriendelijk 'nee' tegen wat niet goed is.

Vertrouw op God.

God ziet het

Misschien krijgt jouw werk niet altijd waardering. Misschien merkt niemand dat jij zorgvuldig werkt. Misschien zegt niemand: *'Goed dat je dit hebt gedaan.'* Toch is het

niet voor niets. God ziet hoe wij leven. Hij ziet ook de dingen die andere mensen niet zien. Daarom mogen we ons best doen. Niet alleen om complimenten te krijgen. Maar omdat we trouw willen zijn.

Jezus is ons voorbeeld

Ook Jezus was trouw. Hij deed wat Zijn Vader Hem had opgedragen. Zelfs toen dat moeilijk werd. Hij koos niet voor de gemakkelijkste weg. Hij bleef trouw tot het einde. Daarom mogen we bij Hem leren wat trouw betekent. Niet vanuit de gedachte: *'Ik moet het allemaal zelf kunnen.'* Maar: *'Jezus helpt mij om trouw te leven.'*

Voor vandaag

Misschien heb je vandaag een taak die je eigenlijk niet zo leuk vindt. Doe hem toch zo goed mogelijk. Misschien is er iemand die je niet zo aardig vindt. Behandel die persoon toch met respect. Misschien heb je een fout gemaakt. Geef hem eerlijk toe. Misschien vraagt iemand iets wat niet goed is. Durf dan vriendelijk 'nee' te zeggen. Dat zijn kleine momenten. Maar juist daarin kun je laten zien wie je bent.

Neem mee

Doe je werk goed.

Wees eerlijk.

Houd vast aan wat goed is.

Ook als het moeilijk is.

God ziet wat je doet.

Neem mee

Daniël was trouw aan God en betrouwbaar in zijn werk. Ook toen anderen hem tegenwerkten, bleef hij doen wat hij goed vond. Hij was eerlijk. Hij nam verantwoordelijkheid. En hij bleef trouw, ook toen dat gevaarlijk werd. Je hoeft niet perfect te zijn om betrouwbaar te zijn. Wees eerlijk. Doe wat je belooft. En blijf trouw aan wat goed is.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom vonden de andere bestuurders geen fout in Daniëls werk?
2. Wanneer is het moeilijk om trouw te blijven?
3. Kunnen mensen op jou rekenen? Waarom wel of waarom niet?
4. Wat kun je doen als je op je werk iets wordt gevraagd wat niet goed is?
5. Wat betekent het voor jou dat God ziet wat je doet?

**Betrouwbaar zijn betekent ook eerlijk zijn
als iets nog niet af is.**

Even glimlachen en nadenken

🌟 **Betrouwbaar zijn betekent ook eerlijk zijn als iets nog niet af is.** 🌟

Alleen kun je niet alles

Sommige dingen kun je prima alleen doen. Een boterham smeren. Een brief schrijven. Een kamer opruimen. Maar er zijn ook dingen die veel te groot zijn voor één persoon. Een huis bouwen. Een school verbouwen. Een grote tuin aanleggen. Of een stadsmuur opnieuw opbouwen. Daar heb je mensen voor nodig. Dat ontdekte Nehemia. Hij kreeg een grote opdracht. Maar hij wist ook: Dit kan ik niet alleen.

Nehemia hoort slecht nieuws

Nehemia woonde in Susaan. Hij werkte aan het hof van koning Artaxerxes. Hij was schenker van de koning. (Nehemia 1:1-11) Op een dag kwamen er mensen uit Juda. Nehemia vroeg hoe het ging met de mensen die daar woonden. Het antwoord was verdrietig. De mensen hadden het moeilijk. En de muur van Jeruzalem was afgebroken.

De poorten waren verbrand. (Nehemia 1:2-3) Nehemia was diep geraakt. Hij ging bidden. Hij vertelde God wat er was gebeurd.

Nehemia krijgt een opdracht

Nehemia wilde graag iets doen. Hij vroeg de koning om toestemming om naar Jeruzalem te gaan. De koning gaf hem toestemming. Nehemia kreeg ook brieven mee voor de bestuurders van het gebied en hout voor de bouw. (Nehemia 2:1-8) Nehemia

ging naar Jeruzalem. Hij keek eerst rustig rond. Hij wilde zelf zien hoe slecht de muur eraan toe was. Daarna vertelde hij de leiders en de inwoners wat hij van plan was.

Samen aan het werk

Nehemia zei tegen de mensen: 'Kom, laten we de muur van Jeruzalem weer opbouwen.' (*Nehemia 2:17*) De mensen antwoordden: 'Laten we beginnen met bouwen.' (*Nehemia 2:18*) En dat deden ze. Niet één persoon. Niet alleen Nehemia. Heel veel mensen gingen aan het werk.

Iedereen deed iets

In Nehemia 3 staat een lange lijst met mensen die aan de muur werkten. Dat lijkt misschien een saai hoofdstuk. Maar eigenlijk is het heel bijzonder. We lezen over priesters. Over bestuurders. Over goudsmiden. Over handelaren. Over verschillende families. Mensen werkten aan verschillende stukken van de muur. De één werkte bij een poort. De ander repareerde een ander stuk. Weer iemand bouwde bij zijn eigen huis. (*Nehemia 3*) Iedereen deed wat hij kon.

Niet iedereen kon hetzelfde

Dat is precies wat een team sterk maakt. Een metselaar kan iets wat een schilder misschien niet kan. Een schilder kan iets wat een timmerman misschien niet kan. Een timmerman kan iets wat een tuinman misschien niet kan. En een goede organisator zorgt ervoor dat iedereen weet wat er moet gebeuren. Je hoeft dus niet hetzelfde te kunnen als de ander. Je hoeft alleen jouw deel te doen.

Ook vrouwen deden mee

In het verhaal staat iets opvallends. De dochters van Sallum hielpen mee aan het herstel van de muur. (*Nehemia 3:12*) Ook zij droegen hun steentje bij. Dat laat zien dat bouwen niet alleen iets voor sterke mannen was. Iedereen die kon helpen, kon iets bijdragen. Dat is een mooie gedachte. Je hoeft niet aan een bepaald plaatje te voldoen om iets te kunnen betekenen.

Het werk wordt moeilijk

Niet iedereen was blij met wat Nehemia en de mensen deden. Sanballat en Tobia maakten hen belachelijk. Ze probeerden de bouwers bang te maken. (*Nehemia 4:1-3, 7-8*) De mensen werden moe. De muur was nog lang niet klaar. En er was gevaar. Toch gingen ze door.

Samen sterk

Nehemia liet de mensen niet zomaar doorgaan alsof er niets aan de hand was. Hij keek wat nodig was. Hij stelde mensen op om de bouwers te beschermen. Sommige mensen bouwden. Andere mensen hielden de wacht. (*Nehemia 4:16-18*) Ook dat is samenwerken. Niet iedereen doet hetzelfde. Maar iedereen helpt mee aan hetzelfde doel. De één bouwt. De ander beschermt. De één werkt met zijn handen. De ander zorgt dat het veilig blijft. Samen bereik je meer.

Als je moe wordt

De bouwers werden moe. Er was veel puin. Er moest zwaar werk worden gedaan. En er was spanning. Dat is begrijpelijk. Een groot project kost tijd en energie. Ook wij kunnen soms denken: *'Ik kan dit niet meer alleen.'* Dan is het belangrijk om dat te zeggen. Een goede samenwerking betekent niet dat iedereen altijd sterk moet zijn. Soms heeft iemand hulp nodig. En soms ben jij degene die hulp kan geven.

Niet iedereen doet evenveel

In een groep doet niet iedereen precies evenveel. De één heeft meer tijd. De ander heeft minder energie. Iemand is heel handig en werkt sneller. De een heeft meer ervaring, maar een ander kan vooral goed nadenken. Iemand kan zwaar werk doen. Een ander kan goed regelen. Dat betekent niet dat de één belangrijker is dan de ander. Een team heeft verschillende mensen nodig. Iedere bijdrage telt.

Nehemia bleef niet alleen maar plannen

Nehemia had een plan. Maar hij ging ook aan het werk. Hij sprak met mensen. Hij keek wat nodig was. Hij verdeelde het werk. Hij moedigde de mensen aan. En hij bleef zelf betrokken. Dat is

belangrijk bij verantwoordelijkheid. Je hoeft niet alles zelf te doen. Maar je moet wel bereid zijn om mee te doen.

De muur komt klaar

Ondanks alle problemen gingen de mensen door. Ze werkten samen. Ze hielden vol.

En uiteindelijk was de muur klaar. De Bijbel vertelt: 'De muur was klaar op de vijfentwintigste dag van de maand Elul, na tweeënvijftig dagen.' (*Nehemia 6:15*) Dat was een geweldig moment. Wat eerst onmogelijk leek, was gelukt. Niet doordat Nehemia alles alleen had gedaan. Maar doordat heel veel mensen samen hadden gewerkt.

Ieder zijn eigen stukje

Misschien is dat wel de mooiste les van Nehemia. Niemand bouwde de hele muur. Iedereen bouwde een stukje. Als iedereen zijn stukje deed, ontstond er uiteindelijk een hele muur. Dat kunnen wij ook leren. Je hoeft niet de hele wereld te veranderen. Je kunt beginnen met jouw stukje. Een buurman helpen. Een collega ondersteunen. Thuis een taak doen. Een vrijwilliger helpen. Iemand aanmoedigen. Een klus afmaken. Jouw stukje doet ertoe.

Voor vandaag

Kijk eens naar de mensen met wie jij samenwerkt. Op je werk. Thuis. In de kerk. Bij een vereniging. Of ergens anders. Wat kunnen zij goed? En wat kun jij goed? Misschien ben jij goed in iets waar een ander moeite mee heeft. En misschien kan iemand anders iets wat jij lastig vindt. Dat is geen zwakte. Dat is juist een kans om elkaar te helpen.

Vraag om hulp

Soms vinden mensen het moeilijk om hulp te vragen. Misschien denk je: *'Ik moet het zelf kunnen.'* Maar dat hoeft niet. Nehemia bouwde de muur ook niet alleen. Samenwerken betekent dat je soms zegt: 'Wil jij mij helpen?' En het betekent ook dat je kunt zeggen: 'Ik help jou wel.' Zo wordt een moeilijke taak opeens een stuk gemakkelijker.

Geef ruimte aan anderen

Als je goed bent in iets, kan het verleidelijk zijn om alles zelf te doen. Je weet precies hoe het moet. Je kunt het snel. Maar misschien kan iemand anders het ook leren. Geef

die persoon dan de ruimte. Laat iemand meedoen. Leg uit hoe iets werkt. Geef een compliment. Zo help je niet alleen met de taak. Je helpt ook iemand groeien.

Jezus en samenwerken

Jezus deed Zijn werk niet alleen. Hij koos twaalf leerlingen die met Hem meegingen. Hij leerde hen. Hij stuurde hen eropuit. En later mochten zij zelf het goede nieuws vertellen. (Marcus 3:13-19; Lucas 9:1-6) Jezus had Zijn leerlingen nodig. Niet om precies hetzelfde te doen als Hij? Nee. Ze hadden ieder hun eigen plaats. Maar samen konden ze veel meer betekenen. Ook in de gemeente gebruikt God verschillende mensen. De één kan goed onderwijzen. Een ander kan goed zorgen. Een ander kan goed organiseren. Een ander kan goed bemoedigen. Samen vormen verschillende mensen één geheel.

Voor vandaag

Denk eens aan een taak die je samen met iemand anders kunt doen. Misschien boodschappen doen. Een kamer opruimen. Een klusje in de tuin. Een maaltijd maken. Of iemand helpen die het moeilijk heeft. Verdeel het werk. Iedereen doet een stukje. En kijk daarna eens wat er samen is gelukt. Misschien ontdek je: Samen is niet alleen gemakkelijker. Samen is ook gezelliger.

Voor vandaag

Kijk wat jij kunt doen.

Werk samen met anderen.

Moedig iemand aan.

Gebruik je talent.

Vertrouw op God.

Neem mee

Iedereen heeft talenten.

Je doet je eigen stukje.

Help en vraag om hulp.

Samen bereik je meer.

Geef anderen de ruimte.

Neem mee

Nehemia bouwde de muur van Jeruzalem niet alleen. Veel verschillende mensen hielpen mee. Iedereen deed wat hij kon. Sommigen bouwden. Anderen beschermden. Weer anderen regelden en organiseerden. Samen kregen ze een enorme klus voor elkaar. Je hoeft niet alles alleen te kunnen. Iedereen heeft iets te geven. Als iedereen zijn eigen stukje doet, kan er iets moois ontstaan.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom kon Nehemia de muur niet alleen bouwen?
2. Wat kun jij goed als je met anderen samenwerkt?
3. Vind je het gemakkelijk om hulp te vragen?
4. Wat kun jij voor iemand anders doen?
5. Waarom is het belangrijk dat niet iedereen hetzelfde hoeft te kunnen?

Even glimlachen en nadenken

⇒ Samen bouwen gaat beter als iedereen zijn eigen talent gebruikt. ⇐

Een apostel met een gewoon beroep

Paulus was een bijzondere man. Hij reisde van stad naar stad. Hij vertelde mensen over Jezus. Hij stichtte gemeenten. Hij schreef brieven. Veel mensen kennen Paulus daarom vooral als apostel. Maar Paulus had ook een gewoon beroep. Hij was tentenmaker. Dat betekende dat hij met zijn handen werkte. Hij maakte tenten en andere dingen van leer of stevig materiaal. Paulus was dus niet alleen iemand die veel vertelde. Hij kon ook iets maken.

Paulus werkt met zijn handen

Toen Paulus in Korinthe kwam, ontmoette hij daar een echtpaar: Priscilla en Aquila. Zij hadden hetzelfde beroep als Paulus. De Bijbel vertelt: 'Omdat hij hetzelfde beroep had als zij, bleef hij bij hen en werkte er.' (Handelingen 18:3) Paulus ging dus gewoon aan het werk. Overdag werkte hij. En ondertussen vertelde hij mensen over Jezus. Werk en geloof konden bij Paulus naast elkaar bestaan.

Werken om in je levensonderhoud te voorzien

Paulus had eten en een plek om te wonen nodig. Daarvoor moest hij geld verdienen. Hij wilde niet zomaar van andere mensen afhankelijk zijn. In zijn brief aan de gemeente in Thessalonica schrijft hij: 'Wij hebben dag en nacht gewerkt

om niemand van u tot last te zijn.' (1 Thessalonicenzen 2:9) Paulus werkte hard. Niet omdat hij vond dat iedereen alles zelf moet betalen. Maar omdat hij op dat moment zelf voor zijn levensonderhoud kon zorgen. Zijn werk als tentenmaker hielp hem daarbij.

Werk is niet minder belangrijk

Misschien lijkt een beroep als tentenmaker niet zo bijzonder. Er was geen groot podium. Geen publiek. Geen applaus. Paulus zat gewoon te werken. Snijden. Maken. Naaïen. Repareren. Misschien waren zijn handen soms moe. Maar dat maakte zijn werk niet minder waardevol. Werk met je handen is echt werk.

Een vak leren is waardevol. Iets maken is waardevol. Iets repareren is waardevol. Iets bouwen is waardevol. En ook zorgen, schoonmaken, koken en organiseren zijn waardevol.

Paulus schaamde zich niet voor zijn werk

Paulus was een belangrijke leider van de eerste christenen. Toch vond hij het niet beneden zijn waardigheid om tenten te maken. Hij hoefde niet te zeggen: *'Ik ben apostel. Daarvoor ben ik veel te belangrijk.'* Hij werkte gewoon. Dat is een mooie les.

Een beroep bepaalt niet hoeveel iemand waard is. Je bent niet meer waard omdat je een hoge functie hebt. En je bent niet minder waard omdat je eenvoudig werk doet. Je waarde komt niet uit je baan.

Verschillende kanten van jezelf

Paulus kon verschillende dingen. Hij kon schrijven. Hij kon spreken. Hij kon reizen. Hij kon onderwijs geven. Hij kon mensen bemoedigen. En hij kon met zijn handen werken. Dat is belangrijk. Soms denken we dat we maar één talent mogen hebben. Maar dat hoeft helemaal niet.

Misschien kun jij goed met mensen omgaan én ben je handig. Misschien kun je goed organiseren én goed luisteren. Misschien heb je een beroep én doe je daarnaast vrijwilligerswerk. Een mens kan verschillende talenten hebben.

Werk kan een deur openen

Paulus werkte samen met Priscilla en Aquila. Daardoor had hij niet alleen werk. Hij kwam ook in contact met mensen. Werk brengt mensen bij elkaar. Je ontmoet collega's. Je ontmoet klanten. Je ontmoet burens. Je ontmoet mensen die je anders misschien nooit zou spreken. Paulus gebruikte ook zulke contacten om over Jezus te vertellen. Niet door iedereen tijdens het werk lastig te vallen. Maar door met mensen te praten en relaties op te bouwen.

Je hoeft niet altijd over je werk te praten

Dat is ook belangrijk. Je geloof laten zien betekent niet dat je tijdens iedere werkdag een preek moet houden. Je kunt ook iets van je geloof laten zien door hoe je werkt. Door eerlijk te zijn. Door iemand te helpen. Door rustig te blijven. Door je afspraken na te komen. Door respectvol met anderen om te gaan. Door iemand niet uit te lachen. Door aandacht te hebben voor iemand die het moeilijk heeft. Soms zegt je manier van werken al veel over wie je bent.

Paulus werkte hard

Paulus wist dat werken soms zwaar is. Hij schreef aan de gemeente in Thessalonica dat hij en zijn medewerkers hard hadden gewerkt. Hij wilde niet leven alsof anderen maar voor hen moesten zorgen. (2 Thessalonicenzen 3:7-9) Dat betekent niet dat mensen die niet kunnen werken minder belangrijk zijn. Dat moeten we goed onthouden. Niet iedereen kan werken. Sommige mensen zijn ziek. Sommige mensen zijn oud. Sommige mensen hebben geen werk. Sommige mensen hebben veel hulp nodig. Hun waarde verandert daardoor niet.

Je waarde hangt niet van je werk af

Dit is misschien wel een van de belangrijkste lessen. In onze samenleving wordt soms gevraagd: 'Wat voor werk doe je?' Alsof dat meteen vertelt wie je bent. Maar dat is niet zo. Je bent meer dan je beroep. Je bent meer dan je salaris. Je bent meer dan wat

je kunt produceren. Je bent een mens die door God gezien en gekend wordt. Daarom mogen we ook goed omgaan met mensen die niet kunnen werken. Niemand is minder waard omdat hij geen baan heeft.

Paulus werkte samen met anderen

Paulus werkte niet alleen. Hij werkte met Priscilla en Aquila. Later lezen we over veel andere mensen die met Paulus samenwerkten. Sommigen reisden met hem. Anderen hielpen gemeenten. Weer anderen boden onderdak. Er waren mensen die geld gaven.

En mensen die praktische hulp boden. Het werk van God werd dus niet door één persoon gedaan. Iedereen kon iets bijdragen.

Een beroep kan ook dienen

Misschien denk je: *'Mijn werk heeft niets met geloof te maken.'* Maar kijk eens anders. Een bakker maakt brood voor mensen. Een chauffeur brengt mensen ergens naartoe. Een schoonmaker zorgt voor een schone omgeving. Een timmerman maakt iets waar anderen gebruik van kunnen maken. Een verpleegkundige zorgt voor mensen. Een administratief medewerker zorgt dat dingen goed geregeld worden. Een winkelmedewerker helpt klanten. Een tuinman zorgt voor de omgeving. Je werk kan op allerlei manieren iets betekenen voor anderen.

Paulus had ook rust nodig

Paulus werkte hard. Maar de Bijbel leert ons niet dat je altijd maar moet blijven werken. Jezus trok Zich soms terug met Zijn leerlingen. Hij wist dat mensen rust nodig hebben. Ook Paulus was geen machine. Hij reisde. Hij sprak met mensen. Hij bad. Hij at. Hij sliep. Hij had vrienden. Hij werkte. Een mens is niet gemaakt om alleen maar te werken. Dat is belangrijk. Je hoeft jezelf niet uit te putten om waardevol te zijn.

Voor vandaag

Denk eens aan jouw werk. Wat doe jij? Wat maak je? Wie help je? Voor wie is jouw werk belangrijk? Misschien lijkt jouw werk heel gewoon. Maar vraag jezelf eens af: Wie heeft er iets aan wat ik doe? Misschien ontdek je dat jouw werk meer betekent dan je dacht.

Kijk ook naar anderen

Let vandaag eens op het werk van iemand anders. De schoonmaker. De chauffeur. De kassamedewerker. De verzorgende. De collega die altijd dingen regelt. Misschien zie je iemand die werk doet waar weinig aandacht voor is. Geef die persoon eens een compliment. Zeg bijvoorbeeld: 'Fijn dat jij dit doet.' Zo'n eenvoudige zin kan veel betekenen.

Werk en helpen

Paulus werkte om voor zichzelf te zorgen. Maar zijn werk stond niet los van zijn verlangen om anderen te helpen. Ook wij kunnen werk en dienen met elkaar verbinden. Niet door alles door elkaar te halen. Maar door te kijken: Kan ik met wat ik kan iets betekenen voor een ander? Dat kan tijdens je werk. Maar ook daarbuiten.

Voor vandaag

Gebruik je talenten.

Werk eerlijk en help anderen.

Laat in je werk zien dat je om mensen geeft.

Vergeet niet: je bent meer dan je werk.

Vraag God hoe jij vandaag iemand kunt helpen.

Als werken moeilijk is

Misschien heb jij op dit moment geen werk. Dan kan dit hoofdstuk soms lastig voelen. Misschien ben je op zoek naar werk. Misschien lukt werken niet meer zoals vroeger. Misschien ben je met pensioen. Of misschien doe je vooral werk thuis. Onthoud dan: Je waarde hangt niet af van een baan. Ook zonder betaald werk kun je veel betekenen. Je kunt iemand bezoeken. Een ander helpen. Luisteren. Bidden. Een boodschap doen. Een kleinkind helpen. Een buurman helpen. Iemand moed inspreken. Er zijn veel manieren om van betekenis te zijn.

Jezus kijkt naar mensen

Jezus keek niet alleen naar wat iemand kon produceren. Hij zag mensen. Hij zag zieken. Hij zag arme mensen. Hij zag mensen die door anderen werden buitengesloten. Hij zag mensen die hulp nodig hadden. En Hij nam de tijd voor hen. Dat mogen wij leren. Niet alleen vragen: 'Wat kan iemand?' Maar ook: 'Wie is deze persoon?' En: 'Hoe kan ik iets voor hem of haar betekenen?'

Voor vandaag

Misschien ben je trots op je werk. Dat is mooi. Dank God voor wat je kunt. Maar kijk ook eens naar iemand die iets doet wat jij niet kunt. Misschien kun je van die persoon leren. En misschien kan die persoon weer iets van jou leren. Zo kunnen verschillende talenten elkaar aanvullen. Zoals Paulus samenwerkte met Priscilla en Aquila.

Neem mee

Paulus was apostel én tentenmaker. Hij vertelde over Jezus en werkte met zijn handen. Zijn beroep was niet minderwaardig. Hij gebruikte wat hij kon en verdiende daarmee zijn levensonderhoud. Ook wij mogen onze talenten gebruiken. Maar we mogen nooit vergeten: Je bent meer dan je werk. Je bent meer dan wat je kunt. Je waarde ligt niet in je beroep of salaris. God ziet jou als mens.

Vijf vragen om over na te denken

1. Welk werk deed Paulus?
2. Waarom werkte Paulus als tentenmaker?
3. Wat vind jij mooi aan werken met je handen?
4. Waarom ben je meer dan je beroep?
5. Hoe kun jij met jouw werk of talent iets voor een ander betekenen?

Even glimlachen en nadenken

≡ **Samenwerken maakt goed werk nog beter.** ≡

Een vrouw met een eigen bedrijf

Lydia was een bijzondere vrouw. Ze woonde in Filippi, een stad in Macedonië. Ze verkocht purperen stoffen. Purper was een bijzondere en kostbare kleur. Lydia had dus haar eigen handel. Ze was een zakenvrouw. Ze wist waarschijnlijk hoe ze moest inkopen en verkopen. Ze moest klanten vinden. Ze moest afspraken maken. En ze moest goed voor haar handel zorgen. Maar Lydia was niet alleen bezig met geld verdienen. Ze had ook oog voor andere mensen.

Lydia luistert

Op een dag kwam Paulus naar Filippi. Daar ontmoette hij Lydia bij een rivier. Paulus sprak daar met een groep vrouwen over God en over Jezus. Lydia luisterde aandachtig. De Bijbel zegt: 'De Heer opende haar hart, zodat ze aandacht had voor wat door werd. Paulus gezegd' (*Handelingen 16:14*) Lydia luisterde niet alleen met haar oren. Ze stond open voor de boodschap. Ze wilde weten wie Jezus was.

Lydia kiest voor Jezus

Lydia geloofde wat Paulus vertelde. Daarna liet zij zich dopen. Ook haar huisgenoten werden gedoopt. (*Handelingen 16:15*) Dat was een belangrijk moment in haar leven.

Haar geloof bleef niet alleen iets in haar hoofd. Het veranderde haar leven. Lydia wilde Jezus volgen. En ze wilde graag iets voor anderen betekenen.

Een open huis

Lydia zei tegen Paulus en zijn medewerkers: 'Als u van mening bent dat ik trouw ben aan de Heer, kom dan bij mij in huis en blijf daar.' (*Handelingen 16:15*) Wat een uitnodiging! Lydia stelde haar huis open. Ze zei eigenlijk: 'Jullie zijn welkom.' Dat lijkt misschien eenvoudig. Maar iemand uitnodigen in je huis kost tijd. Je moet misschien eten klaarmaken. Je moet ruimte maken. Je moet

rekening houden met anderen. Lydia deed het toch.

Gastvrijheid

Gastvrijheid betekent dat je iemand welkom laat voelen. Dat hoeft niet altijd met een groot feest. Je kunt iemand koffie aanbieden. Je kunt iemand laten mee-eten. Je kunt iemand uitnodigen. Je kunt luisteren naar iemand die alleen is. Je kunt zeggen: 'Kom maar binnen.' Of: 'Je mag hier even zitten.' Gastvrijheid begint vaak met een klein gebaar.

Lydia had iets te geven

Lydia had een huis. Ze had werk. Ze had mogelijkheden. En ze gebruikte wat ze had om anderen te helpen. Dat is een belangrijke les. God vraagt niet van iedereen hetzelfde. De één kan goed praten. De ander kan goed organiseren. Een ander heeft een huis waar mensen welkom zijn. Weer iemand anders heeft geld. Of tijd. Of praktische vaardigheden. Wat jij hebt, kun je gebruiken om iets voor een ander te betekenen.

Werk en geloof

Lydia liet zien dat haar werk en haar geloof bij elkaar konden horen. Ze was zakenvrouw. Maar haar werk was niet het belangrijkste in haar leven. Ze had ook aandacht voor God en voor andere mensen. Dat is soms lastig. Want werk kan veel tijd kosten. Je moet misschien vroeg opstaan. Je hebt afspraken. Je hebt

verantwoordelijkheden. Je moet geld verdienen. Toch kun je ook midden in een druk leven ruimte maken voor God en voor mensen.

Niet alleen nemen, maar ook geven

Als je een bedrijf hebt, verkoop je iets. Daar krijg je geld voor. Dat is normaal. Maar Lydia laat zien dat je leven niet alleen hoeft te draaien om: 'Wat kan ik krijgen?' Je kunt ook vragen: 'Wat kan ik geven?' Misschien tijd. Misschien aandacht. Misschien hulp. Misschien een maaltijd. Misschien een luisterend oor. Misschien een plek aan tafel.

Lydia was waarschijnlijk gewend om te regelen

Als zakenvrouw moest Lydia waarschijnlijk veel dingen regelen. Ze moest haar handel organiseren. Ze moest afspraken maken. Ze moest weten wat haar klanten nodig hadden. Dat zijn nuttige eigenschappen. Ook voor andere dingen. Iemand die goed kan organiseren, kan bijvoorbeeld helpen bij een gezamenlijke maaltijd. Iemand die goed kan plannen, kan een groep helpen. Iemand die goed met mensen kan omgaan, kan iemand welkom heten. Een talent dat je gebruikt op je werk, kun je soms ook ergens anders gebruiken.

Haar huis werd een plek van ontmoeting

Lydia's huis werd belangrijk voor de eerste christenen in Filippi. Paulus en zijn medewerkers verbleven er. Later lezen we dat Paulus en Silas na hun vrijlating uit de gevangenis opnieuw naar Lydia gingen. Daar ontmoetten zij de broeders en zusters en bemoedigden hen. (*Handelingen 16:40*)

Haar huis was dus meer dan alleen een plek om te wonen. Het werd een plek waar gelovigen elkaar konden ontmoeten. Waar mensen elkaar konden bemoedigen. Waar mensen zich welkom konden voelen.

Je huis hoeft niet perfect te zijn

Misschien denk je: *'Ik kan geen mensen uitnodigen. Mijn huis is daar niet netjes genoeg voor.'* Maar gastvrijheid gaat niet over een perfect huis. Het gaat over mensen welkom laten voelen. Een eenvoudige maaltijd kan genoeg zijn. Een kop koffie kan genoeg zijn. Een stoel aan tafel kan genoeg zijn. Je hoeft niet alles perfect te hebben. Een warm welkom is belangrijker dan een opgeruimd huis.

Gastvrijheid

Haar huis werd een plek
van ontmoeting, bemoediging
en samen zijn.

Je hoeft niet rijk te zijn

Lydia had waarschijnlijk meer mogelijkheden dan sommige mensen om haar heen. Maar gastvrijheid is niet alleen voor rijke mensen. Je kunt ook met weinig iets geven. Een boterham. Een glas water. Een luisterend oor. Een wandeling samen. Een helpende hand. Een vriendelijk woord. Je kunt gastvrij zijn zonder veel geld te hebben. Gastvrijheid zit vooral in je houding.

Ook op je werk kun je gastvrij zijn

Gastvrijheid hoort niet alleen bij thuis. Ook op je werk kun je iemand welkom laten voelen. Een nieuwe collega weet misschien nog niet

waar alles is. Je kunt hem of haar de weg wijzen. Een klant begrijpt misschien iets niet. Je kunt rustig uitleg geven. Iemand zit alleen tijdens de pauze. Je kunt erbij gaan zitten. Een collega heeft een moeilijke dag. Je kunt vragen: 'Gaat het een beetje?' Kleine dingen kunnen een groot verschil maken.

Lydia keek verder dan zichzelf

Lydia had haar eigen werk. Ze had haar eigen huis. Ze had haar eigen leven. Maar ze keek ook naar anderen. Dat is een mooie combinatie. Je hoeft jezelf niet helemaal weg te cijferen. Je mag werken. Je mag geld verdienen. Je mag genieten van je huis. Je mag tijd voor jezelf hebben. Maar daarnaast kun je ook ruimte maken voor anderen. Een goed leven heeft ruimte voor jezelf én voor een ander.

Jezus en gastvrijheid

Jezus vond het belangrijk dat mensen elkaar helpen. Hij vertelde bijvoorbeeld over de barmhartige Samaritaan. Die man zag iemand die hulp nodig had. Hij liep niet door. Hij stopte. Hij hielp. (Lucas 10:30-37) Jezus Zelf nam ook tijd voor mensen. Hij at met mensen. Hij ging bij mensen op bezoek. Hij liet kinderen bij Zich komen. Hij zag mensen die door anderen niet werden gezien. Daarom past gastvrijheid goed bij het volgen van Jezus.

**Gastvrijheid begint met
ruimte maken voor een ander.**

Voor vandaag

Denk eens na over wat jij hebt. Misschien heb je een huis. Misschien heb je een tuin. Misschien heb je tijd. Misschien kun je goed koken. Misschien ben je goed in luisteren. Misschien heb je een auto. Misschien kun je goed organiseren. Vraag jezelf: Hoe kan ik iets van wat ik heb gebruiken voor een ander?

Een klein gebaar

Je hoeft niet meteen een groot feest te organiseren. Begin klein. Nodig iemand uit voor koffie. Bied iemand een maaltijd aan. Vraag een buurman hoe het gaat. Laat iemand voorgaan. Help iemand met een praktische klus. Of zeg tegen iemand: 'Je bent

Gebruik wat je hebt
Je hoeft niet veel te hebben
om iets te kunnen geven.
Ook jij kunt ruimte maken
voor een ander.

Een huis

Tijd

Aandacht

Je talenten

Een maaltijd

Een luisterend oor

welkom.' Dat zijn eenvoudige dingen. Maar ze kunnen veel betekenen.

Grenzen zijn ook belangrijk

Gastvrij zijn betekent niet dat je altijd voor iedereen beschikbaar moet zijn. Ook dat is belangrijk. Je mag nee zeggen. Je mag rust nemen. Je mag je eigen grenzen hebben. Je kunt niet iedereen helpen. Lydia opende haar huis. Maar ook zij was gewoon een mens met haar eigen leven. Gastvrijheid betekent dus niet: 'Ik moet altijd alles doen.' Het betekent: 'Ik wil ruimte maken voor een ander wanneer ik dat kan.'

Wat heb jij gekregen?

Misschien kijk je soms naar iemand anders en denk je: *'Die heeft veel meer dan ik.'* Maar kijk ook eens naar jezelf. Wat heb jij gekregen? Welke talenten? Welke mogelijkheden? Welke mensen om je heen? Welke plek? Hoeveel tijd? Misschien ontdek je dat je meer hebt dan je dacht. En misschien kun je daar iets moois mee doen.

Lydia als voorbeeld

Lydia begon als iemand die luisterde. Ze hoorde over Jezus. Ze geloofde. Ze liet zich dopen. En daarna stelde ze haar huis open. Haar geloof kreeg handen en voeten. Ze deed iets concreets. Dat is mooi. Want geloof gaat niet alleen over wat je gelooft. Het mag ook zichtbaar worden in wat je doet.

Voor vandaag

Kijk vandaag eens om je heen. Wie zou jij welkom kunnen laten voelen? Misschien iemand die nieuw is. Iemand die alleen is. Iemand die verdrietig is. Iemand die gewoon behoefte heeft aan een praatje. Je hoeft geen grote woorden te gebruiken. Een glimlach. Een stoel. Een kop koffie. Een luisterend oor. Soms begint gastvrijheid gewoon met: 'Kom erbij.'

Neem mee

Lydia was een zakenvrouw die haar mogelijkheden gebruikte. Ze werkte hard. Ze luisterde naar het evangelie. Ze geloofde in Jezus. En ze stelde haar huis open voor Paulus en anderen. Zo werd haar huis een plaats waar mensen elkaar konden ontmoeten en bemoedigen. Je hoeft niet veel te hebben iets te kunnen geven. Gebruik wat je hebt. Maak ruimte voor anderen. En laat mensen merken dat ze welkom zijn.

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat voor werk deed Lydia?
2. Wat deed Lydia nadat ze in Jezus was gaan geloven?
3. Wat betekent gastvrij zijn?
4. Hoe kun jij iemand welkom laten voelen?
5. Welke dingen heb jij die je voor een ander kunt gebruiken?

Even glimlachen en nadenken

Gastvrijheid begint met ruimte maken voor een ander.

Iedereen heeft iets gekregen

De één kan goed met mensen omgaan. De ander kan goed met zijn handen werken. Iemand anders kan goed luisteren. Of organiseren. Of koken. Of zingen. Of rekenen. Of voor andere mensen zorgen. We hebben niet allemaal dezelfde talenten. En we hebben ook niet allemaal evenveel mogelijkheden. Toch heeft ieder mens iets gekregen. De vraag is: Wat doe jij met wat je hebt gekregen? Jezus vertelt hierover een bijzondere gelijkenis.

Een rijke man gaat op reis

Jezus vertelt over een man die voor langere tijd naar het buitenland gaat. Voordat hij vertrekt, roept hij zijn dienaren bij zich. Hij geeft hun zijn bezit om ervoor te zorgen. De één krijgt vijf talenten. De ander krijgt twee talenten. En de derde krijgt één talent. (Mattheüs 25:14-15) Een talent was in die tijd een grote hoeveelheid geld. Het gaat in deze gelijkenis dus om iets waardevols dat aan iemand wordt toevertrouwd. De man geeft niet iedereen hetzelfde. Maar iedereen krijgt iets.

Iedereen krijgt iets anders

De eerste dienaar krijgt vijf talenten. De tweede krijgt er twee. De derde krijgt er één. Dat lijkt misschien oneerlijk. Waarom krijgt de één meer dan de ander? Maar de man geeft ieder wat bij hem past. Hij weet wat zijn dienaren aankunnen. Dat is belangrijk.

God geeft niet iedereen dezelfde mogelijkheden. Je hoeft daarom niet te kijken naar wat een ander heeft. Je hoeft niet te denken: *‘Waarom kan hij dat wel en ik niet?’* Of: *‘Waarom heeft zij zoveel talent en ik zo weinig?’* Kijk liever naar wat jij hebt gekregen.

De eerste dienaar gaat aan het werk

De dienaar die vijf talenten heeft gekregen, gaat ermee aan de slag. Hij handelt ermee.

Hij doet iets met wat hem is toevertrouwd. Na verloop van tijd heeft hij vijf talenten erbij verdiend. Hij heeft er nu tien. (*Mattheüs 25:16*) Hij heeft niet stilgezeten. Hij heeft gedaan wat hij kon.

De tweede doet hetzelfde

De tweede dienaar had twee talenten gekregen.

Ook hij gaat ermee aan het werk. Hij verdient er

twee talenten bij. Nu heeft hij er vier. (*Mattheüs 25:17*) Hij heeft niet zoveel gekregen als de eerste dienaar. Maar dat maakt hem niet minder belangrijk. Hij doet wat hij kan met wat hij heeft.

En dan is er de derde dienaar

De derde dienaar heeft één talent gekregen. Hij is bang. Hij denkt misschien: *‘Wat moet ik hiermee?’* Hij besluit het talent in de grond te begraven. Daar gebeurt verder niets mee. (*Mattheüs 25:18*) Hij bewaart het. Maar hij gebruikt het niet.

De meester komt terug

Na lange tijd komt de man terug. Hij wil weten wat zijn dienaren met zijn bezit hebben gedaan. De eerste dienaar komt naar hem toe. Hij zegt: *‘U hebt mij vijf talenten gegeven. Kijk, ik heb er vijf bij verdiend.’* De meester is blij. Hij noemt hem een goede en trouwe dienaar. (*Mattheüs 25:20-21*)

Daarna komt de tweede dienaar. Ook hij heeft zijn talenten gebruikt. Hij zegt: *‘U hebt mij twee talenten gegeven. Kijk, ik heb er twee bij verdiend.’* Ook hij krijgt dezelfde waardering. (*Mattheüs 25:22-23*)

Het gaat niet om wie het meeste heeft

Dat is een belangrijk onderdeel van het verhaal. De eerste dienaar heeft meer verdiend. Maar de tweede krijgt óók een zelfde compliment. De meester zegt niet: *'Jammer dat jij maar twee talenten had.'* Hij kijkt naar wat de dienaar ermee heeft gedaan. Dat is mooi. God vergelijkt ons niet steeds met elkaar. Hij vraagt niet: 'Waarom ben jij niet zoals die ander?' Hij ziet wat jij hebt gekregen. En Hij vraagt: 'Wat doe jij daarmee?'

De derde dienaar heeft niets gedaan

Dan komt de derde dienaar. Hij heeft zijn ene talent nog steeds. Hij vertelt dat hij bang was. Daarom heeft hij het talent verborgen. (Mattheüs 25:24-25) Hij heeft niets verloren. Maar hij heeft er ook niets mee gedaan. Dat is het probleem. Hij had iets gekregen. Maar hij gebruikte het niet.

Waarom begraven we soms onze talenten?

Ook wij kunnen soms onze mogelijkheden verstoppen. Misschien denk je: *'Ik kan dat toch niet.'* Of: *'Een ander kan het veel beter.'* Of: *'Wat ik kan stelt eigenlijk niets voor.'* Dan kan het gebeuren dat je helemaal niets meer probeert. Maar misschien is juist dát

jammer. Je hoeft niet de beste te zijn. Je hoeft niet alles te kunnen. Je hoeft alleen te kijken: Wat kan ik wél?

Een klein talent kan veel betekenen

Misschien kun je goed luisteren. Dat lijkt misschien niet zo bijzonder. Maar iemand die verdriet heeft, kan heel veel hebben aan iemand die luistert. Misschien kun je goed koffiezetten. Dat lijkt klein. Maar een kop koffie kan iemand laten merken: 'Ik heb tijd voor jou.' Misschien kun je goed opruimen. Misschien kun je iemand helpen met een computer. Misschien kun je goed voor dieren zorgen. Misschien kun je kinderen iets

leren. Misschien kun je mensen aan het lachen maken. Ook kleine talenten zijn waardevol.

Niet iedereen kan hetzelfde

Dat hebben we in de vorige hoofdstukken al gezien. Nehemia bouwde niet alleen. Paulus werkte niet alleen. Lydia gebruikte haar huis en haar mogelijkheden. Daniël gebruikte zijn verstand en bleef trouw. Iedereen had iets anders. Dat is geen probleem.

Dat is juist mooi. Een groep mensen wordt sterker wanneer verschillende talenten samenkomen.

Je hoeft niet alles te kunnen

Soms leggen mensen zichzelf veel druk op. Ze willen goed zijn in alles. Een goede werknemer. Een goede ouder. Een goede vriend. Een goede christen. Een goede helper. Maar dat kan niemand. Je hebt niet alle talenten gekregen. Dat hoeft ook niet. Je mag zeggen: 'Dit kan ik goed.' En ook: 'Dit kan ik niet zo goed.' Dat is geen schande. Daarom hebben we elkaar nodig.

Talent is niet hetzelfde als perfect zijn

Een talent gebruiken betekent niet dat alles meteen goed gaat. Paulus kon tenten maken. Maar dat betekende niet dat iedere tent die hij maakte meteen perfect was. David kon goed met een slinger omgaan. Maar hij moest dat ook leren. David miste ook wel eens het doel. Nehemia kon leidinggeven. Maar hij kreeg ook tegenstand. Iedereen leert door te proberen. Soms lukt iets. Soms mislukt het. Dan probeer je het opnieuw. Een talent groeit wanneer je het gebruikt.

Je kunt iets nieuws leren

Misschien denk je: 'Ik heb geen talent.' Maar misschien heb je iets nog nooit geprobeerd. Je kunt leren. Je kunt oefenen. Je kunt hulp vragen. Je kunt fouten maken.

En opnieuw beginnen. Misschien ontdek je dan iets waarvan je nooit wist dat je het kon. Dat is ook een mooie manier om met je mogelijkheden om te gaan.

Je hoeft niet beroemd te zijn

Sommige mensen hebben talenten waarmee ze veel aandacht krijgen. Een bekende zanger. Een topsporter. Een beroemde schrijver. Een goede spreker. Maar de meeste waardevolle dingen gebeuren zonder publiek. Iemand die elke dag trouw zijn werk doet. Iemand die voor een zieke partner zorgt. Iemand die een buurman helpt. Iemand die een kind leert lezen. Iemand die een oudere bezoekt. Niemand maakt daar misschien een foto van. Toch is het waardevol. Je hoeft niet beroemd te zijn om iets te betekenen.

Wat als je mogelijkheden veranderen?

Er kan een moment komen waarop je iets niet meer kunt. Misschien word je ouder. Misschien verandert je werk. Misschien raak je een vaardigheid kwijt. Misschien kun je minder dan vroeger. Dat kan verdrietig zijn. Maar je waarde verdwijnt niet. Je bent niet alleen waardevol vanwege wat je kunt doen. Gods liefde voor jou hangt niet af van jouw prestaties. Ook wanneer je minder kunt, blijf je waardevol.

Je kunt altijd iets betekenen

Misschien kun je niet meer werken. Maar je kunt misschien nog wel luisteren. Of bidden. Of iemand bemoedigen. Of een kaartje sturen. Of glimlachen naar iemand. Of een kop koffie drinken met iemand die alleen is. Soms verandert wat je kunt. Maar er blijven vaak manieren om iets voor een ander te betekenen. En soms zijn juist de kleinste dingen heel belangrijk.

Kijk niet alleen naar jezelf

Je talent gebruiken betekent ook dat je kijkt naar wat anderen nodig hebben. Misschien ben jij goed in iets waar iemand anders moeite mee heeft. Dan kun je helpen. Maar misschien heeft iemand anders weer een talent dat jij nodig hebt. Dan mag jij hulp ontvangen. Samen kunnen mensen elkaar aanvullen. Een talent is niet alleen voor jezelf. Je kunt het gebruiken voor anderen.

God heeft jou iets toevertrouwd

De gelijkenis van Jezus gaat uiteindelijk over meer dan geld. Het gaat over wat God ons toevertrouwt. Onze tijd. Onze mogelijkheden. Onze gaven. Onze energie. Onze

bezittingen. Onze kansen. De vraag is niet: 'Heb ik net zoveel als een ander?' De vraag is: 'Wat doe ik met wat God mij heeft gegeven?'

Voor vandaag

Maak eens een lijstje. Schrijf drie dingen op die jij goed kunt. Dat mogen grote dingen zijn. Maar ook kleine dingen. Bijvoorbeeld: Ik kan goed luisteren. Ik ben handig. Ik kan goed voor iemand zorgen. Ik kan goed organiseren. Ik kan mensen laten lachen. Ik ben betrouwbaar. Ik kan goed koken. Ik kan goed met dieren omgaan.

Kijk daarna naar één talent. Hoe zou je dat deze week voor iemand anders kunnen gebruiken?

Misschien heb je weinig tijd. Gebruik dan een klein stukje tijd. Misschien heb je weinig geld. Gebruik dan iets anders. Misschien ben je niet handig. Misschien kun je wel goed luisteren. Misschien kun je niet zwaar tillen. Misschien kun je wel iemand bemoedigen. Vraag jezelf niet steeds: 'Wat heb ik niet?' Vraag liever: 'Wat heb ik wél?' Daar kun je mee beginnen.

Vergelijk jezelf niet steeds

Het is gemakkelijk om naar anderen te kijken. 'Hij kan dat veel beter.' 'Zij heeft veel meer talent.' 'Ik ben maar gewoon.' Maar God vraagt niet dat jij iemand anders wordt. Hij heeft jou gemaakt zoals je bent. Met jouw mogelijkheden. Met jouw beperkingen. Met jouw karakter. Met jouw ervaringen. Jij hoeft niet iemand anders te zijn. Je mag groeien in wat jij hebt gekregen.

ONTHOUD:

- ✓ Je hebt talenten gekregen.
- ✓ Je hoeft niet te vergelijken.
- ✓ Gebruik wat je hebt.
- ✓ Ook kleine dingen zijn waardevol.
- ✓ Samen kunnen we meer.

**Je talent maakt
een verschil! ♥**

En als iets mislukt?

Dan is het niet meteen voorbij. Misschien heb je geprobeerd iemand te helpen en ging het verkeerd. Misschien ging je werk niet goed. Misschien durfde je iets nieuws te proberen en lukte het niet. Dat betekent niet dat je niets kunt. Je kunt ervan leren. Vraag hulp. Probeer het opnieuw. En wees niet te hard voor jezelf. Een fout betekent niet dat je geen talent hebt.

Jezus vraagt om trouw

De dienaren in de gelijkenis worden geprezen omdat ze trouw zijn. Niet omdat ze precies hetzelfde deden. Niet omdat ze allemaal evenveel hadden. Maar omdat ze iets deden met wat hun was toevertrouwd. Dat is ook voor ons belangrijk. God vraagt niet:

‘Waarom heb je niet vijf talenten?’ Hij vraagt: ‘Wat heb je gedaan met wat Ik jou heb gegeven?’

Jezus Zelf

Jezus gebruikte alles wat Hij had om mensen te dienen. Hij gaf aandacht. Hij luisterde. Hij hielp. Hij genas. Hij onderwees. Hij bemoedigde. En uiteindelijk gaf Hij zelfs Zijn leven. Jezus hield niets achter. Hij gaf Zichzelf voor ons. Daarom mogen wij ook leren om onze mogelijkheden niet alleen voor onszelf te gebruiken.

Voor vandaag

Kijk eens naar iemand in jouw omgeving. Welk talent zie je bij die persoon? Misschien kun je dat eens benoemen. Zeg bijvoorbeeld: ‘Ik vind het mooi dat jij zo goed kunt luisteren.’ Of: ‘Jij bent echt handig.’ Of: ‘Je bent goed in mensen op hun gemak laten voelen.’ Mensen weten soms zelf niet welke talenten ze hebben. Een compliment kan helpen om dat te ontdekken.

Neem mee

God heeft ieder mens iets gegeven. Niet iedereen krijgt hetzelfde. Niet iedereen kan hetzelfde. Maar iedereen kan iets betekenen. Gebruik wat je hebt. Vergelijk jezelf niet steeds met anderen. En vergeet niet dat jouw waarde niet afhangt van wat je kunt. Je bent waardevol omdat God van je houdt. Je talenten zijn geen bewijs dat je meer waard bent. Het zijn gaven die je mag gebruiken. Voor jezelf. Voor anderen. En tot eer van God.

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat kreeg de eerste dienaar van zijn meester?
2. Waarom was de meester blij met de eerste twee dienaren?
3. Welke talenten heb jij?
4. Hoe kun jij één van jouw talenten gebruiken om iemand te helpen?
5. Waarom ben je ook waardevol als je iets niet meer kunt?

Even glimlachen en nadenken

Niet iedereen is hetzelfde

Kijk eens naar je eigen lichaam. Je hebt handen. Voeten. Ogen. Oren. Een mond. Een neus. En nog veel meer. Al die lichaamsdelen zijn verschillend. Een oog kan zien. Een oor kan horen. Een hand kan iets pakken. Een voet kan lopen. Je zou niet zeggen: *'Een voet is eigenlijk een slechte hand.'* Dat zou vreemd zijn. Een voet hoeft helemaal geen hand te zijn. Een voet heeft zijn eigen taak. En juist doordat alle lichaamsdelen verschillend zijn, kan het lichaam goed functioneren. Paulus gebruikt dit beeld om iets uit te leggen over de gemeente.

De gemeente is als een lichaam

Paulus schrijft aan de christenen in Korinthe: 'Jullie zijn het lichaam van Christus en ieder van jullie maakt daar deel van uit.' (1 Korintiërs 12:27) Dat betekent dat

christenen bij elkaar horen. Niet omdat ze allemaal hetzelfde zijn. Juist niet. Ze hebben verschillende gaven. Verschillende taken. Verschillende mogelijkheden. Maar samen vormen ze één geheel.

Een oog kan niet zeggen: ik hoor er niet bij

Paulus stelt een grappige vraag. Kan een voet zeggen: 'Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet bij het lichaam?' Natuurlijk niet. Een voet hoort gewoon bij het lichaam. En een oor kan ook niet zeggen: 'Omdat ik geen oog ben, hoor ik er niet bij.' (1 Korintiërs 12:15-16) Dat klinkt misschien grappig. Maar mensen kunnen soms precies zo denken. 'Ik

kan niet zingen, dus ik ben niet belangrijk.’ ‘Ik kan niet goed praten, dus ik heb niets te geven.’ ‘Ik ben niet zo handig, dus anderen hebben mij niet nodig.’ Maar dat klopt niet.

Jij hoeft geen ander te zijn

Misschien kijk je soms naar iemand anders. Die persoon kan heel goed praten. Of zingen. Of organiseren. Of met kinderen omgaan. Of mensen helpen. En dan denk je: *‘Dat kan ik allemaal niet.’* Maar dat hoeft ook niet. God heeft jou niet gevraagd om die ander te worden. Jij mag jezelf zijn. Met jouw mogelijkheden. Met jouw karakter. Met jouw sterke kanten. En ook met dingen die je moeilijk vindt.

Verskillende taken

In de gemeente zijn verschillende taken. Sommige mensen geven onderwijs. Anderen helpen mensen. Sommigen zorgen voor muziek. Anderen organiseren dingen. Er zijn mensen die bezoek brengen. Mensen die koffiezetten. Mensen die schoonmaken. Mensen die voor anderen bidden. Mensen die luisteren. En mensen die nieuwe bezoekers welkom heten. Niet iedere taak staat vooraan. Maar iedere taak kan belangrijk zijn.

Een kopje koffie kan belangrijk zijn

Stel je voor dat iemand op zondag voor het eerst in de kerk komt. Hij kent niemand. Hij voelt zich misschien een beetje onzeker. Dan komt er iemand naar hem toe. ‘Welkom. Zal ik een kopje koffie voor je halen?’ Dat lijkt misschien maar een klein gebaar. Maar voor die bezoeker kan het heel belangrijk zijn. Hij denkt misschien: *‘Hier mag ik zijn.’* Dat is dienen. Niet groot. Niet spectaculair. Maar wel waardevol.

Niet iedereen hoeft vooraan te staan

Sommige mensen vinden het prettig om voor een groep te staan. Andere mensen helemaal niet. Dat is geen probleem. De één vindt het leuk om te spreken. De ander doet liever iets achter de schermen. De één houdt van aandacht. De ander werkt liever rustig. De één is snel. De ander neemt eerst de tijd om goed na te denken. God kan al die verschillen gebruiken.

De hand heeft de voet nodig

Stel je voor dat je alleen maar handen had. Dat zou behoorlijk lastig zijn. Je zou misschien dingen kunnen pakken. Maar lopen? Dat wordt moeilijk. En als je alleen maar voeten had? Dan wordt een boterham smeren ook een hele uitdaging. Je hebt verschillende lichaamsdelen nodig. Zo hebben christenen elkaar ook nodig. We kunnen elkaar aanvullen.

Niemand kan alles

Dat is een belangrijke les. Je hoeft niet alles te kunnen. Sterker nog: Niemand kan alles. Daarom zijn andere mensen nodig. Misschien kun jij goed luisteren. Maar vind je organiseren moeilijk. Dan kan iemand anders je daarbij helpen. Misschien ben jij handig. Maar vind je praten voor een groep spannend. Dan kan iemand anders dat misschien doen. Samen kun je meer.

Verschillen kunnen lastig zijn

Verschillende mensen zijn niet altijd gemakkelijk. De één wil het zus. De ander wil het zo. De één werkt snel. De ander werkt rustig. De één praat veel. De ander zegt weinig. Dan kan er weleens irritatie ontstaan. Dat hoort bij samenwerken. Maar verschillen hoeven geen probleem te zijn. Ze kunnen juist een kracht worden. Als mensen elkaar leren waarderen.

Niet iedereen krijgt dezelfde taak

Paulus schrijft dat God verschillende mensen verschillende gaven geeft. Hij noemt onder andere mensen die onderwijzen, helpen, leidinggeven en anderen dienen. (1 Korintiërs 12:28) Dat betekent niet dat de ene persoon beter is dan de andere. Een lichaam heeft geen wedstrijd tussen lichaamsdelen. De hand probeert niet te winnen van de voet. Het oog probeert niet belangrijker te zijn dan het oor. Ze doen gewoon hun eigen taak.

Wat als je jouw taak niet belangrijk vindt?

Misschien denk je: 'Wat ik doe stelt niet zoveel voor.' Misschien ruim je na een bijeenkomst de stoelen op. Of je zet de koffie klaar. Of je maakt de kerk schoon. Of je brengt iemand naar huis. Of je zorgt dat iemand een Bijbel heeft. Dat lijkt misschien

klein. Maar zonder al die kleine dingen zou veel niet kunnen doorgaan. Kleine taken kunnen grote waarde hebben.

Je hoeft geen compliment te krijgen

Sommige dingen die je doet, merkt bijna niemand op. Je zet stoelen klaar voordat iedereen komt. Na afloop ruim je ze weer op. Niemand zegt misschien: *‘Wat goed dat jij dit hebt gedaan.’* Toch was het nodig. Dienen betekent soms dat je iets doet zonder

applaus. Niet omdat niemand je ziet. Maar omdat je weet dat het goed is om te doen.

Jezus diende anderen

Jezus was de Zoon van God. Toch wilde Hij niet behandeld worden als iemand die boven iedereen stond. Hij diende andere mensen. Hij hielp. Hij luisterde. Hij zorgde. En bij de laatste maaltijd waste Hij zelfs de voeten van Zijn leerlingen. (*Johannes 13:1-17*) Dat was werk dat normaal door een knecht werd gedaan. Jezus liet daarmee zien: Wie belangrijk is, hoeft niet te groot te zijn om te dienen.

Samen horen we bij Jezus

De gemeente is niet alleen een gebouw. De gemeente is een groep mensen die bij Jezus horen. Mensen die verschillend zijn. Mensen met verschillende leeftijden. Verschillende karakters. Verschillende mogelijkheden. Verschillende talenten. Toch horen ze bij elkaar. Paulus noemt hen samen: het lichaam van Christus. (*1 Korintiërs 12:27*) Dat betekent dat we niet alleen voor onszelf leven. We mogen elkaar helpen.

Als één persoon verdriet heeft

Een lichaam voelt wanneer er iets pijn doet. Als je je teen stoot, merkt de rest van je lichaam dat ook. Zo mogen christenen ook met elkaar meeleven. Paulus schrijft: *‘Als één lichaamsdeel lijdt, lijden alle andere mee.’* (*1 Korintiërs 12:26*) Als iemand verdriet heeft, mogen we luisteren. Als iemand ziek is, kunnen we helpen. Als iemand bang is, kunnen we bemoedigen. Als iemand blij is, mogen we samen blij zijn.

Samen blij zijn

Dat laatste is ook belangrijk. Samen zijn betekent niet alleen elkaar helpen wanneer het moeilijk is. Je kunt ook samen genieten. Samen eten. Samen lachen. Samen zingen. Samen feestvieren. Als iemand iets moois meemaakt, mogen anderen blij voor hem zijn. Zo wordt een gemeente een gemeenschap.

Niemand staat er helemaal alleen voor

Soms denken mensen: *'Ik moet alles zelf kunnen.'* Maar dat hoeft niet. God heeft mensen aan elkaar gegeven. Je mag hulp vragen. Je mag zeggen: *'Ik weet het even niet.'* Of: *'Kun jij mij helpen?'* Dat is geen zwakte. Het betekent dat je begrijpt dat mensen elkaar nodig hebben.

En jij?

Misschien vraag je jezelf af: *'Wat is mijn taak?'* Daar hoeft je niet meteen een groot antwoord op te hebben. Begin gewoon met kijken. Wat kun jij? Waar word jij blij van? Waar vragen mensen jou soms voor? Waar ben je goed in? Wat vind je belangrijk? Misschien zit daar iets tussen waarmee je anderen kunt helpen.

Soms ontdek je het door te proberen

Je hoeft niet meteen te weten waar je goed in bent. Je kunt iets proberen. Meehelpen met koffie. Iemand bezoeken. Kinderen helpen. Muziek maken. Een klusje doen. Een maaltijd verzorgen. Iemand welkom heten. Misschien ontdek je: *'Hé, dit vind ik eigenlijk leuk.'* Of: *'Dit kan ik best goed.'* Zo ontdek je soms een gave die je nog niet kende.

Iedereen heeft een eigen taak. Samen kom je verder.

"Jullie zijn het lichaam van Christus en ieder van jullie maakt daar deel van uit."
1 Korintiërs 12:27

Ook als je minder kunt

Misschien kun je niet meer zoveel als vroeger. Misschien ben je ouder geworden. Of je hebt minder energie. Of je kunt bepaalde dingen niet goed. Dan hoef je niet te denken: *'Ik kan niets meer betekenen.'* Misschien kun je nog steeds luisteren. Bidden. Een kaartje sturen. Iemand bemoedigen. Een telefoontje plegen. Een glimlach geven. Ook dat telt.

En als je hulp nodig hebt?

Dan ben jij niet minder belangrijk. Dat is misschien wel net zo belangrijk om te onthouden. In een lichaam is niet alleen het sterke lichaamsdeel belangrijk. Als je voet pijn doet, zorg je ervoor. Als je arm gewond is, krijgt die aandacht. Zo mogen we ook voor elkaar zorgen. Soms help jij iemand. Een andere keer helpt iemand jou. Dat is samen gemeente zijn.

Iedereen hoort erbij

Paulus gebruikt het beeld van een lichaam om te laten zien dat iedereen erbij hoort.

Niemand hoeft precies hetzelfde te zijn. Niemand hoeft alles te kunnen. Niemand hoeft de belangrijkste te zijn. Iedereen heeft een eigen plaats. En als mensen hun eigen plaats innemen en elkaar helpen, ontstaat er iets moois.

Voor vandaag

Kijk eens naar de mensen om je heen. Wie doet iets wat jij niet zo goed kunt? En wat kun jij misschien wat beter? Denk niet: *'Wie is belangrijker?'* Denk: *'Hoe kunnen we elkaar aanvullen?'* Misschien ontdek je dat je samen veel meer kunt dan alleen.

Geef een compliment. Kijk eens naar iemand die vaak iets doet waar weinig aandacht voor is. Zeg bijvoorbeeld: *'Fijn dat jij dit altijd doet.'* Of: *'Ik ben blij dat jij erbij bent.'* Dat kan voor iemand veel betekenen. Iedereen vindt het fijn om te weten dat hij of zij ertoe doet.

Kijk naar de hele gemeente

Een gemeente bestaat uit veel verschillende mensen. Jong en oud. Rustig en druk. Handig en minder handig. Mensen die graag praten. Mensen die liever luisteren.

Mensen die graag vooraan staan. Mensen die liever achter de schermen werken. Dat hoeft geen probleem te zijn. Juist samen vormen ze één geheel.

Jezus geeft ieder een plaats

Jezus roept mensen niet allemaal op dezelfde manier. De één vertelt. De ander helpt. De één reist. De ander ontvangt mensen thuis. De één zorgt. De ander onderwijst. Maar allemaal mogen ze Jezus dienen. Dat zien we door de hele Bijbel heen. En ook vandaag geldt: Je hoeft niet iemand anders te zijn om iets voor Jezus te betekenen.

Neem mee

De gemeente is als een lichaam. Een lichaam heeft veel verschillende delen. Zo heeft de gemeente verschillende mensen met verschillende gaven en taken. Niemand hoeft alles te kunnen. Niemand hoeft de belangrijkste te zijn. En niemand hoeft buiten de groep te staan. Jij hebt een eigen plaats. Jouw bijdrage telt. Anderen hebben jou nodig. En jij hebt anderen nodig. Samen kunnen we elkaar helpen om te doen wat God van ons vraagt.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom vergelijkt Paulus de gemeente met een lichaam?
2. Welke verschillende taken kunnen mensen in een gemeente hebben?
3. Wat kun jij misschien goed voor een ander doen?
4. Waarom is het niet erg dat je niet alles kunt?
5. Wie helpt jou wanneer je iets moeilijk vindt?

Even glimlachen en nadenken

Nawoord

Jozef kreeg verantwoordelijkheid en hij nam die serieus.

Hij deed zijn werk zo goed mogelijk, ook toen zijn omstandigheden moeilijk waren.

Hij bleef trouw en zorgde goed voor wat aan hem was toevertrouwd.

Dat is ook voor ons een mooie les.

Je hoeft niet de belangrijkste te zijn om belangrijk werk te doen.

Of je nu een grote taak hebt of een klein klusje: doe het met aandacht, wees betrouwbaar en zorg goed voor wat je hebt gekregen.

Want verantwoordelijkheid begint niet met grote woorden.

Het begint met goed zorgen voor wat vandaag aan jou is toevertrouwd.